

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra ekonomických teorií



Bakalářská práce

**Význam a působení antimonopolního úřadu v ČR se
zaměřením na oligopol**

Miroslav Goll

© 2015 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Katedra ekonomických teorií

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Miroslav Goll

Podnikání a administrativa

Název práce

Význam a působení antimonopolního úřadu v ČR se zaměřením na oligopol

Název anglicky

The Importance and Impact of the Antimonopoly Office in the CR with Focus on Oligopoly

Cíle práce

Hlavním cílem bakalářské práce je přiblížit důležitost antimonopolního úřadu v oligopolním prostředí, dílčí cíl představuje detailnější zaměření na rozbor nejdůležitějších konkrétních rozhodnutí Úřadu v rámci oligopolního trhu.

Metodika

Data pro tuto bakalářskou práci budou získávána jak v podobě knižní, tak i elektronické, s použitím monografií/publikací týkající se dané problematiky. První část bude mít teoretický základ. Uvedu základní informace a vývoj antimonopolní politiky, dále vymezení pravomocí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, základní popis nedokonalého konkurenčního prostředí se zaměřením na oligopol a charakterizování hlavních kompetencí Úřadu na ochranu hospodářské politiky.

Stěžejní zdroje pro zkoumání praktické části budou zpravidla jednotlivá rozhodnutí ÚOHS, které pocházejí z webových stránek www.uohs.cz (dříve www.compet.cz). Analytická část práce bude zaměřena na analýzu činnosti antimonopolního úřadu s poukázáním na jeho nezbytnost v aktuální době pomocí indukce.

Doporučený rozsah práce

30-40 stran

Klíčová slova

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, oligopol, antimonopolní politika, soutěžitel, správní delikt

Doporučené zdroje informací

BRČÁK, Josef, SEKERKA, Bohuslav. Mikroekonomie. Plzeň : Aleš Čeněk, 2010. 261 s. ISBN 978-80-7380-280-6.

KINDL, Jiří. Kartelové a distribuční dohody. Teorie a praxe. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, 323 s. ISBN 978-807-4001-369.

KODÉRA, Petr. Potvrzené podezření: Úřad dostal pokutu za soutěž, kterou vyhrála nejdražší firma [online]. 2014-01-22. Dostupný z WWW: <http://http://zpravy.ihned.cz/cesko/c1-61597580-potvrzene-podezreni-urad-dostal-pokutu-za-soutez-kerou-vyhrala-nejdrazsi-firma>

PETRÁČKOVÁ, Věra, KRAUS, Jiří a kol. Akademický slovník cizích slov. 1. vydání 1998, 2000. Praha: Academia, 2001. 834 s. ISBN 80-200-0607-9.

SAMUELSON, Paul, NORDHAUS, William. Ekonomie. Praha: Svoboda, 1991. 1011 s. ISBN 978-80-205-0590-3.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Výroční zpráva 2012, Brno : ÚOHS, 2013

ŽÁK, M. a kol. Učebnice hospodářské politiky II. 1.vydání. Praha: VŠE, 2000. ISBN 80-7079-438-0. 2009, 305 s. Beckova edice právní instituty. ISBN 978-807-4001-369.

Předběžný termín obhajoby

2015/06 (červen)

Vedoucí práce

Ing. Roman Svoboda, Ph.D.

Elektronicky schváleno dne 12. 2. 2014

doc. Ing. Josef Brčák, CSc.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 11. 11. 2014

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 12. 03. 2015

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Význam a působení antimonopolního úřadu v ČR se zaměřením na oligopol" jsem vypracoval samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autor uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušil autorská práva třetích osob.

V Praze dne _____

Poděkování

Rád bych touto cestou poděkoval Ing. Romanu Svobodovi, Ph.D. za jeho ochotu, trpělivost a odborné rady při psaní této bakalářské práce. Dále bych chtěl poděkovat Jakubu Procházkovi za cenné připomínky.

Význam a působení antimonopolního úřadu v ČR se zaměřením na oligopol

The importance and influence of the Antimonopoly Office in the Czech Republic with a focus on oligopoly

Souhrn

Tato bakalářská práce je zaměřena na význam a působení antimonopolního úřadu (dále také „Úřad pro ochranu hospodářské soutěže“, „ÚOHS“ nebo „Úřad“) na české soutěžní prostředí se zaměřením na oligopolní strukturu trhu. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže je výkonným orgánem státní správy, jehož hlavním cílem je podporovat a chránit hospodářskou soutěž proti jejímu případnému narušení či omezení. Jinými slovy, se antimonopolní úřad snaží zajistit rovné podmínky pro všechny účastníky trhu, jasné vymezení pravidel hospodářské soutěže zajišťuje spravedlivé konkurenční prostředí. Práce se skládá ze dvou hlavních částí. První část vymezuje nejdůležitější poznatky z problematiky ochrany hospodářské soutěže v České republice. Druhá část obsahuje kvantitativní analýzu praktické činnosti Úřadu a konkrétní rozbor případu z oligopolního tržního prostředí.

Summary

This thesis is focused on the importance and influence of the Office for the Protection of Competition on a competitive environment with a focus on the oligopolistic market structure. The Office for the Protection of Competition is the executive body of the state administration, whose main objective is to promote and protect competition against its eventual distortion or restriction. In other words, the antitrust authority seeks to ensure a level playing field for all market participants, a clear definition of the competition rules ensures a fair competitive environment. This thesis consists of two main parts. The first part defines the most important findings from the issue of the protection of competition in

the Czech Republic. The second part contains quantitative analysis of the practical activities of the Office and specific analysis of the case of an oligopolistic market environment.

Klíčová slova: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, oligopol, antimonopolní politika, soutěžitel, správní delikt, leniency program, správní řízení, nedokonalá konkurence

Keywords: The Office for the Protection of Competition, oligopoly, antitrust policy, competitor, administrative offense, leniency program, administrative proceedings, imperfect competition

Obsah

1	Úvod.....	5
2	Cíl práce a metodika	6
3	Teoretická východiska	8
3.1	Hospodářská soutěž	8
3.2	Politika ochrany hospodářské soutěže	9
3.3	Konkurence, tržní struktury	9
3.3.1	Konkurence	9
3.3.2	Tržní struktury	10
	Dokonalá konkurence	11
	Nedokonalá konkurence	11
	1. Monopol.....	11
	2. Oligopol	12
	3. Monopolistická konkurence.....	13
3.4	Ochrana hospodářské soutěže	14
3.4.1	Historie soutěžního práva	14
3.4.2	Česká soutěžní legislativa po roce 1989	15
3.4.3	Soutěžní právo	16
3.4.4	Antimonopolní právo	17
3.5	Formy omezení hospodářské soutěže	18
3.5.1	Dohody narušující soutěž.....	18
3.5.2	Dominantní postavení a jeho zneužívání	18
3.5.3	Spojení soutěžitelů	20
3.6	Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	20
3.6.1	Působnost Úřadu, kompetence.....	21
3.6.2	Právní rámec	22
3.6.3	Systém rozhodování.....	22
3.6.4	Základní zásady	23
	Právo na spravedlivý proces	23
	Transparentnost, otevřenost, právo na informace	23
	Prevence.....	23
	Spolupráce	24
	Evaluace.....	24
3.6.5	Alternativní řešení soutěžních problémů, leniency program, settlement.....	24
3.6.6	Organizační struktura Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže	25
4	Analytická část.....	27
4.1	Kvantitativní analýza činnosti Úřadu	27
1.	Zakázané dohody	27
2.	Zneužití dominantního postavení.....	29
3.	Spojování soutěžitelů.....	30
4.1.1	Procedura narovnání	33
4.1.2	Sankce uložené Úřadem ve sledovaném období 2009-2013	33
4.1.3	Každoroční nejvyšší pokuty uložené Úřadem v 1. Stupni řízení za sledované období 2009-2013	36
4.1.4	Personální agenda	37
4.1.5	Rozkladová řízení a soudní přezkum.....	38
	Rozkladová řízení	38

Soudní přezkum	39
4.2 Rozbor konkrétního rozhodnutí Úřadu v rámci oligopolního trhu	40
4.2.1 Zneužití dominantního postavení společností O2 Czech Republic a.s. (dříve Český Telecom, Telefónica O2 Czech Republic).....	40
5 Zhodnocení výsledků	43
5.1 Zhodnocení výsledků kvantitativní analýzy činnosti Úřadu.....	43
5.2 Zhodnocení výsledků, doporučení na základě rozboru konkrétního případu v rámci oligopolního trhu	44
6 Závěr	46
7 Seznam použitých zdrojů.....	47
7.1 Publikace.....	47
7.2 Internetové zdroje	47
7.3 Souhrn judikátů Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.....	49
7.4 Souhrn judikátů soudů	49
7.5 Webové stránky	49
7.6 Seznam tabulek, schémat.....	49
7.7 Seznam grafů	50

1 Úvod

Tato bakalářská práce se zabývá působením Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže na fenomén hospodářské soutěže. Politika ochrany hospodářské soutěže je úzce spojena s ochranou tržního prostředí, které je pro její správné fungování nezbytným elementem. Ideál, ke kterému se snaží přiblížit, je prostředí dokonalé konkurence, jehož charakteristickým znakem je neschopnost ovlivnění tržní ceny produktu ze strany soutěžitelů. Tento typ konkurence se v reálném prostředí nevyskytuje, naopak běžně se setkáváme s různými typy nedokonalé konkurence.

Stále častěji se můžeme setkat s tržní strukturou oligopolu a to zejména v odvětvích infrastruktury, které byly původně monopolní, jako příklad lze uvést telekomunikace, energetiku nebo železniční dopravu. Čím méně je subjektů v oligopolní struktuře, tím jsou navzájem závislejší a tím silnější sklon mají oligopolisté k zakázaným dohodám.

Princip hospodářské soutěže spočívá v umožnění volného přístupu na trh a v rovnosti soutěžních subjektů. Rozvojem a ochranou proti omezování hospodářské soutěže ve formě zakázaných dohod, zneužití dominantního postavení a spojení soutěžitelů, je v České republice pověřen Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který tuto funkci vykonává již od roku 1991. Jeho působnost vymezuje zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. V kompetenci Úřadu je rovněž dohlížení nad zadáváním veřejných zakázek.

Účinná hospodářská soutěž umožňuje rozvoj konkurenčního prostředí, nepřímo tedy stimuluje podniky k produkci kvalitnějších výrobků a tím je také zvyšována ekonomická výkonnost České republiky. Největší zájem na správném fungování soutěže mají nicméně spotřebitelé, protože díky konkurenci se firmy snaží zkvalitnit a zlevnit nabízené zboží či služby.

„Soutěž mezi firmami podporuje inovaci, omezuje výrobní náklady a zvyšuje výkonnost celého hospodářství. Pouze firmy stimulované konkurencí nabízejí výrobky a služby, které jsou konkurenceschopné z hlediska ceny a kvality. Soutěž má však obrovský význam zejména pro spotřebitele, neboť silná konkurence mu umožňuje výběr ze širšího sortimentu zboží za nižší ceny. Je tak jednoduchou, ale velmi účinnou zárukou optimálního stavu z hlediska kvality i ceny výrobků a služeb. Efektivní hospodářská soutěž je klíčovým motorem pro generování konkurenceschopnosti a ekonomického růstu.“ (Bednář, 2005)

2 Cíl práce a metodika

Hlavním cílem této bakalářské práce je na základě kvantitativní analýzy provést zhodnocení činnosti a významu Úřadu v rámci ochrany hospodářské soutěže. Dílčí cíl práce představuje popsat a přiblížit problematiku fungování antimonopolního úřadu, hospodářské soutěže a její ochrany. Dalším dílčím cílem je navrhnout možné zlepšení činnosti Úřadu zvýšením efektivity pro vydání pravomocného rozhodnutí.

V první části práce je položen teoretický základ, který poslouží k získání základních znalostí v oblasti problematiky hospodářské soutěže a její ochrany. Teoretickou i praktickou částí prostupují v určitých bodech aktuální příklady z praxe. Postupně je charakterizována politika ochrany hospodářské soutěže a přiblížena důležitost konkurence nejen z hlediska ekonomické sféry. Rozebrány budou mimo oligopolní i další tržní struktury a jejich dopad na trh. Na základě historie soutěžního práva v České republice bude představen jeho vývoj po roce 1989 až do současnosti. Vymezené budou jednotlivé formy narušení soutěže. V poslední podkapitole teoretické části bude detailně představen Úřad samotný, včetně popisu rozhodování a vymezení působnosti.

První polovina praktické části práce zahrnuje kvantitativní analýzu praktické činnosti Úřadu v oblasti zakázaných dohod, zneužití dominantního postavení a spojování soutěžitelů.

Druhá polovina praktické části práce je zaměřena na podrobný rozbor případu v oblasti zneužití dominantního postavení na trhu společností Český Telecom. Dále byly analýze vystaveny udělené sankce a rozkladová řízení včetně soudního přezkumu správnosti postupu Úřadu. Statistická data v této části práce byla použita z období mezi lety 2009-2013.

Předposlední kapitola obsahuje zhodnocení výsledků analýzy a na základě konkrétního případu jsou přidány také návrhy na možné zlepšení.

V závěrečné kapitole jsou shrnuty nejdůležitější poznatky z analýzy působení antimonopolního úřadu a je také zhodnocena jeho činnost.

Při zpracování teoretické části bylo čerpáno z metodických dokumentů Úřadu, odborné literatury, která se týká politiky ochrany hospodářské soutěže a nedokonalé konkurence. Další teoretické podklady byly získány ze skript a internetových zdrojů. Poslední užitou metodou v teoretické části byla metoda historická, díky které se podařilo zaznamenat vývoj práva v širších souvislostech.

Data pro praktickou část pocházela především ze sbírek rozhodnutí a výročních zpráv Úřadu. V praktické části byla data zpracována pomocí kvantitativní analýzy. Dále bylo využito metody komparace relevantních dat s následnou predikcí. Zpracovaná data byla, pro větší přehlednost, zakreslena do grafů nebo vepsána do tabulek.

Při tvorbě této práce byla užita metoda deskripce, jejímž prostřednictvím byly popsány potřebné znalosti této problematiky v části teoretické a v části praktické potřebné informace z relevantních rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, judikatury krajského soudu v Brně a Nejvyššího správního soudu v Brně.

3 Teoretická východiska

3.1 Hospodářská soutěž

Hospodářskou soutěží rozumíme souběžnou snahu subjektů nabídky a poptávky ohledně určitého druhu zboží nebo služeb na trhu, jejímž cílem je dosažení určitých výhod před ostatními v oblasti hospodářských výsledků. (Malý, 2002)

Účastníci soutěže se rozumí fyzické a právnické osoby, jejich sdružení, sdružení těchto sdružení a jiné formy seskupování, a to i v případě, že tato sdružení a seskupení nejsou právními osobami, pokud se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat, i když nejsou podnikateli. Účastníci hospodářské soutěže mohou mít horizontální postavení na trhu (např. prodávající a kupující), nebo vertikální postavení (např. poskytovatel povolení a nabyvatel). (Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže)

Z definice soutěžitele podávané z § 2 odst. zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže je podstatná část, podle níž se soutěžiteli rozumí osoby, které se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat.“ (Petr, 2010)

Zda se jednotlivé subjekty řídí pravidly hospodářské soutěže, kontroluje Úřad pro ochranu hospodářské soutěže.

Základní podmínky pro správné fungování hospodářské soutěže jsou transparentnost trhu, demonopolizace a její právní regulace. (Malý, 2002)

3.2 Politika ochrany hospodářské soutěže

Politika hospodářské soutěže je součástí hospodářské politiky státu, kterou rozumíme souhrn cílů, nástrojů, rozhodovacích procesů a opatření státu v jednotlivých oblastech ekonomiky. (Brčák & Sekerka, 2010)

Stejně tak má politika hospodářské soutěže svůj cíl, který spočívá v ochraně a rozvoji „zdravé“ soutěže. (Malý, 2002)

Účinná soutěž motivuje podniky tím, že je „nutí“ inovovat, což zpravidla vede k lepším výrobkům, popř. ke snížení spotřebních nákladů; omezovat počet těch méně schopných; snažit se o co nejlepší využití výrobních faktorů, díky čemu se zvyšuje výkonnost celého hospodářství. Tak na druhou stranu pro spotřebitele, aby nabídka odpovídala podle jeho preferencí. Nutným předpokladem pro správné fungování tržního hospodářství je kromě práva na soukromé vlastnictví, také existence konkurence. Ta umožňuje jednotlivým ekonomickým subjektům svobodu volby, ať už disponováním využitelných zdrojů pro podniky, rozhodováním se mezi alternativními nabídkami pro spotřebitele, či ať je to svobodná volba výběru pracovního místa pro zaměstnance. (Žák, 1997)

Politika ochrany hospodářské soutěže je vykonávána Úřadem, jehož úkol představuje zachování a rozvoj efektivní hospodářské soutěže. (Webové stránky ÚOHS, 2014)

3.3 Konkurence, tržní struktury

3.3.1 Konkurence

Konkurence znamená vzájemné soupeření mezi jednotlivými subjekty s cílem něčeho dosáhnout. Podnik je konkurenceschopný, pokud je způsobilý: udržet se na trhu s cílem zvyšovat svůj tržní podíl, plnit své závazky vůči svému okolí (vyplácet včas svým zaměstnancům mzdu, platit včas svým dodavatelům, splácet své dluhy, platit daně atd.). (Brčák & Sekerka, 2010)

Díky konkurenčnímu prostředí je na podniky vyvíjen neustálý tlak, aby dokázaly nabídnout co největší výběr zboží za co nejvýhodnější ceny – jinak si totiž spotřebitel vybere jinde. Na volném trhu by tedy měl být obchod konkurenční soutěží, jejímž vítězem je právě především spotřebitel. (Webové stránky Evropské komise, 2014)

Jak již bylo rozebráno výše, díky konkurenčnímu prostředí mají ekonomické subjekty svobodu volby. Další podmínkou pro svobodu veškerých účastníků na trhu, je dostatečný počet ekonomických subjektů, kterých se netýká žádné omezení při vstupu či výstupu z trhu. Toto konkurenční prostředí způsobuje, že jednotlivé subjekty jsou řízeny „neviditelnou rukou trhu“, což má za následek efektivní alokaci zdrojů. O důležitosti konkurence se nedá hovořit pouze ve spojení s ekonomickou sférou, nýbrž také se společenskou. Poskytuje prostředí, ve kterém si jsou všichni občané formálně rovni, čímž naplňuje cíl svobodné, liberální společnosti. Díky nastolení překážek pro koncentraci hospodářského vlivu, se pak zabraňuje riziku jeho zneužití pro politické cíle. Kvůli ochraně a zajištění různých stránek lidských svobod se často za hlavní a nejdůležitější cíl hospodářské politiky považuje udržení konkurenčního prostředí. I když konkurence na jedné straně zvyšuje výkonnost tržního hospodářství, na straně druhé nezajišťuje účastníkům soutěže vyšší zisky. Producenti jsou nuceni se neustále přizpůsobovat podle poptávky zákazníků, vyvíjet výhodnější postupy výroby. Pokud se podniku nepodaří adaptovat, popřípadě adaptovat se včas, hrozí podniku omezení zisku či dokonce jeho zánik. Z tohoto důvodu je logické, že se vyskytují snahy na straně podniků s účelem konkurenci odstranit úplně, či přinejmenším omezit. (Urban a kol., 1994)

3.3.2 Tržní struktury

Z hlediska tržních struktur existují dva základní protipóly, a to dokonalá konkurence a nedokonalá konkurence. V rámci těchto struktur se dále analyzuje chování firmy nebo firem. (Brčák & Sekerka, 2010)

Dokonalá konkurence

Dokonalá konkurence je odborný název pro efektivní trh, ve kterém vystupuje celá řada společností, přičemž žádná z nich není natolik silná, aby měla možnost ovlivnit tržní cenu, proto ji pouze pasivně přebírá. (Brčák & Sekerka, 2010)

Ideální tržní ekonomika se vyznačuje tím, že směna veškerých statků a služeb za peníze probíhá v tržních cenách. V tomto systému je možné bez vládních zásahů získat maximum ze všech dostupných zdrojů nacházejících se ve společnosti. Podpora konkurence z vládní strany také zvyšuje efektivnost tržní ekonomiky. (Samuelson & Nordhaus, 2010)

Nedokonalá konkurence

Aktuální stav konkurenčního prostředí má formu nedokonalé konkurence, je tedy velmi vzdálen ideálnímu tržnímu prostředí.

V prostředí nedokonalé konkurence vystupuje limitovaný počet firem, které zde mají možnost ovlivnit tržní cenu svého výstupu. Ovlivnit cenu v žádném případě neznamena, že firma si může stanovit libovolnou cenu. Myslí se tím, že prodávajícímu je zde dána určitá volnost v jejím přibližném určení u svých statků. (Brčák & Sekerka, 2010)

V prostředí nedokonalé konkurence rozeznáváme tři základní typy tržních struktur:

1. Monopol

Monopol je extrémní případ nedokonalé konkurence. Firma jakožto jediný výrobce určitého produktu nebere při stanovování ceny a množství své produkce v potaz reakce ostatních konkurentů. (Baldwin & Wyplosz, 2008)

Absolutní monopol je ekonomický subjekt, jenž má ve výlučném vlastnictví podmínky na straně nabídky (občas i na straně poptávky). V tomto velmi omezeném konkurenčním prostředí funguje trh s vyššími cenami, při neúplném využití výrobních faktorů. Dochází také k horšímu zásobování trhu. Navíc suverenita spotřebitele je značně oslabena. (Urban a kol., 1994)

Jestliže firma nepraktikuje nepovolené soutěžní metody a nespolehá se na státní ochranu při získání či zachování monopolního postavení, případně se zde nevyskytují umělé překážky při vstupu do odvětví, bývá zvykem, že absolutní postavení na trhu je narušeno příchodem nových konkurenčních subjektů, nabízejících stejný, či podobný výrobek za příznivější cenu. (Urban a kol., 1994)

V současné době je možné vidět ústup v některých odvětvích infrastruktury, kde se předpokládalo, že monopolní postavení bylo považováno za nejvýhodnější; konkurence se nyní nejen povoluje, ale také vyplácí. Jako příklad lze uvést trh s elektřinou, kde ČEZ ztratil své výsadní postavení.

2. Oligopol

Monopolní postavení na trhu je v současné době vzácností. Nejrozšířenějším stavem konkurenčního prostředí je tržní struktura oligopolu, jejíž uspořádání se odlišuje jak od dokonalé konkurence, tak také od monopolní struktury. Termín oligopol se překládá jako „několik prodávajících“. Slovo několik může být myšleno jako dva, deset, či dokonce patnáct prodávajících subjektů. Nicméně podstatná vlastnost oligopolu je, že každá firma má možnost ovlivnění tržní ceny. (Samuelson & Nordhaus, 2010)

V oligopolní tržní struktuře je většina produkce odvětví vyráběna a prodávána pouze několika málo firmami; jedná se o produkt identický, či produkt diferencovaný. (Grigová & Kotlán, 2012)

Bojová strategie mezi jednotlivými konkurenty se odvozuje od tržní struktury. Účastníci oligopolního trhu při plánování obchodní strategie musí počítat s odezvou jejich konkurentů. Jestliže se oligopolista rozhodne zlevnit určité zboží, se záměrem zvýšit svůj odbyt na úkor svých konkurentů, je zde vysoká pravděpodobnost, že konkurence se zachová stejně, aby se nezmenšil její odbyt. Jediné čeho bylo docíleno, bylo/je snížení zisků pro všechny účastníky. (tzv. cenové války). Na druhou stranu, naopak při zvýšení ceny oligopolista riskuje ztrátu pozice na trhu, pokud ho ostatní nebudou následovat ve zvýšení ceny. Cenová konkurence není tedy nejúčinnější strategií v této tržní struktuře.

Daleko rozšířenější taktikou je zde tzv. necenová konkurence. Pružnost cen v oligopolní konkurenci je tedy velice omezená. (Žák, 1997)

Necenová konkurence je spojena například se zajištěním kvalitního servisu a jeho podmínek, propagací výrobku v podobě vysokých nákladů na reklamu, popř. v diferenciaci produktu. Na oligopolním trhu se vyskytuje tendence omezovat konkurenci v podobě uzavírání kolektivních dohod mezi jednotlivými účastníky. Čím jsou jasnější tržní podmínky, čím nižší je počet subjektů jako producentů a čím silnější je jejich interdependence, tím více si producenti uvědomují, že prospěšnější je pro ně společný postup, než konkurence. (Urban a kol., 1994)

Jako klasický příklad, kdy v oligopolní konkurenci nastalo prudké snížení cen od jednoho účastníka a ihned na to zareagovala konkurence srovnáním cen, byla situace v roce 2013, kdy společnost Telefónica Czech Republic, a.s., představila svoji novou nabídku neomezených tarifů.

3. Monopolistická konkurence

Představuje takovou strukturu trhu, kdy se v odvětví nachází velký počet prodávajících, kteří nabízejí velice podobné, ne však identické produkty. Tato tržní struktura v určitých aspektech figuruje na pomezí mezi dokonalou a nedokonalou konkurencí. (Brčák & Sekerka, 2010)

Monopolistická konkurence připomíná dokonalou konkurenci tím, že na trhu figuruje velký počet konkurentů s tím, že nikdo nemá možnost ovlivnit tržní cenu. Naopak diferenciací jednotlivých produktů vylučuje příslušnost k dokonalé konkurenci. Typický příklad monopolistické konkurence na českém trhu je maloobchodní síť prodejců potravin. (Samuelson & Nordhaus, 2010)

V tabulce č. 1 jsou uvedeny hlavní rysy různých tržních struktur.

Tabulka č. 1 Typy tržních struktur

Struktura	Počet výrobců a stupeň diference produktu	Oblast ekonomiky, kde struktura převládá	Stupeň, v jakém má firma kontrolu nad cenou	Metody marketingu
Dokonalá konkurence	Mnoho výrobců, identické produkty	Finanční trhy a zemědělské produkty	Žádný	Tržní směna nebo aukce
Nedokonalá konkurence				
Monopolistická konkurence	Mnoho výrobců, mnoho skutečných nebo pocíťovaných rozdílů v produktu	Maloobchod	Určitý	Reklama a soupeření v kvalitě; řízené ceny
Oligopol	Několik výrobců. Malý rozdíl v produktu. Větší rozdíl v produktu.	Chemie Auta	Určitý	Reklama a soupeření v kvalitě; řízené ceny
Monopol	Jediný výrobce, produkt bez blízkých substitutů	Koncesované monopoly (elektřina, voda); patentované léky	Značný	Reklama

Zdroj: Paul A. Samuelson; William D. Nordhaus, Ekonomie 19. vydání, NS Svoboda 2010, s. 172

3.4 Ochrana hospodářské soutěže

3.4.1 Historie soutěžního práva

Na počátcích vývoje obchodního práva platily v českých zemích předpisy, které zakazovaly určité projevy nekalé soutěže, kupříkladu nařízení proti odloučení zákaznictva (z r. 1758), dvorský dekret bránící přehánění v reklamě (z r. 1817) a některé další předpisy takzvaného živnostenského práva. Postih proti kartelům vycházel v našich zemích zpočátku ze starorakouského koaličního zákona č. 43/1870 ř. z., jenž v § 4 zakazoval vzájemné úmluvy živnostníků sledujících zvýšení cen. Autonomní právní úpravy se dočkal československý právní řád v roce 1934 ve formě zákona o kartelech a soukromých monopolech č. 141/1937 Sb., kterým sice nebyly kartely úplně zakázány, ale kartelové úmluvy podléhaly pod sankcí neplatnosti registračnímu zápisu do kartelového rejstříku. Existovala zde také možnost následného zrušení úředním výrokem. Zákon o kartelech a

soukromých monopolech č. 141/1937 Sb. sice nikdy nebyl výslovně zrušen, bere se však v potaz, že pozbyl platnosti v důsledku přijetí ústavy v roce 1948. Další reformní snahy o právní regulaci monopolních aktivit se na našem území objevily na konci 60. let, a to v podobě vládního nařízení č. 100/1966 Sb. a později novelou tohoto zákona č. 169/1969 Sb., poté byly promítnuty hospodářského zákoníku, při vzniku jeho novely v roce 1970 (dohromady s úpravou zákazu nekalosoutěžních jednání). Prakticky však pozbyly významu. (Eliáš, 1997)

Při novelizaci hospodářského zákoníku bylo nicméně z tohoto zákona použito pouze ustanovení zakazující organizacím zneužití hospodářského postavení proti ostatním organizacím. (Webové stránky ÚOHS, 2014)

3.4.2 Česká soutěžní legislativa po roce 1989

V kontextu změn v politickém prostředí po listopadu 1989 došlo po více než 40 letech k uvolnění státního dirigismu, obnově soukromého vlastnictví a podpoře efektivní hospodářské soutěže fungující na principu rovnosti soutěžících subjektů. Nová právní úprava hospodářské soutěže zpočátku patřila do novely zákona č. 103/1990 Sb., hospodářského zákoníku, ale už v lednu následujícího roku byl přijat první soutěžní zákon č. 63/1991 Sb. V roce 2001 byl přijat zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže (dále také „ZOHS“), který byl výsledkem dvou novelizací v roce 1992, resp. 1993 stejnojmenného zákona z roku 1991. Při tvorbě československého zákonodárství na ochranu hospodářské soutěže se vycházelo z tradic a potřeb tehdejšího rozvoje hospodářství. Také se dbalo na srovnatelnost právní úpravy v okolních evropských zemích. Zákon o ochraně hospodářské soutěže v ČR při svém vzniku čerpal z evropského soutěžního práva, především z čl. 81 tehdejší Smlouvy o založení ES. Další důležité změny nastaly při vstupu České republiky do Evropské unie 1. května 2004. Tímto vstupem se na našem území stalo bezprostředně aplikovatelným právo Evropského společenství. Novela zákona č. 340/2004 Sb., vytvořila podmínky pro tuto přímou aplikaci, ta nabyla účinnosti 2. června téhož roku. O tři roky později byla dána možnost aplikace soutěžního práva v oblasti elektronických komunikací novelou soutěžního zákona č. 71/2007 Sb. V roce 2009 bylo zavedeno tzv. zjednodušené řízení při spojování soutěžitelů. Zatím poslední novela zákona o ochraně hospodářské soutěže (zákon č. 360/2012 Sb.) proběhla v roce

2012. Přinesla například začlenění institutu leniency programme (dále také „program shovívavosti“), možnost prioritizace při řešení jednotlivých případů a také novou kompetenci postihování protisoutěžního jednání orgánů veřejné zprávy. (Webové stránky ÚOHS, 2014)

3.4.3 Soutěžní právo

Polistopadové vlády spolu se zastupitelskými orgány měly za cíl vybudovat v této zemi standardní tržní hospodářství a s tímto cílem se také utvářela právní úprava hospodářské soutěže. (Oliva, 1995)

Při činnostech konkurence na straně nabídky převládají vesměs kladné funkce hospodářské soutěže (snaha směřující k efektivnější výrobě a zvýšení ekonomické výkonnosti; zlepšení kvality a snížení ceny). Doprovázejí je však také určité záporné jevy, jsou jimi především: snaha se soutěže zbavit úplně, či alespoň z části; úsilí o získání většího podílu na trhu levnými a nekvalitními produkty; nebo snaha o získání určité výhody pomocí nekalých praktik. Soutěžní právo se zaobírá přímou regulací hospodářské soutěže. Její úkol představuje ochranu pozitivních funkcí hospodářské soutěže. A to tím, že za prvé: brání v omezování soutěže jako takové a za druhé: zakazuje užívání nekalých soutěžních aktivit, tedy činností, které nevedou k potlačení nebo vyloučení soutěže, nýbrž k její deformaci. Jinými slovy: a v tomto ohledu je soutěžní právo zvláštním – obecný smysl právních úprav, je striktní prosazování myšlenky „*neminem laedere*“ (nikomu neškodit). Toto ovšem v soutěžním právu neplatí: Jestliže by měla být uplatněna tato myšlenka v regulaci hospodářské soutěže, musela by se konkurence úplně zakázat. Základní princip v hospodářském soutěžení tkví zejména v „poškození“ konkurentů. Účelem soutěžního práva je tedy to, a jen to, aby podnikatelé dosahovali tohoto záměru pomocí způsobů, které když už nejsou společensky přijatelné, pak alespoň únosné pro společnost. (Eliáš, 1997)

Soutěžní právo se v širším konceptu dělí na dva subsystémy, na právo nekalé soutěže a právo ochrany hospodářské soutěže. Právo nekalé soutěže má soukromoprávní charakter (subjekty jsou tedy v rovnoprávném vztahu), upravuje vztahy mezi účastníky soutěže a chrání jejich zájmy. (Žák, 1997)

Nekalá soutěž je nyní nově upravena v zákoně č. 89/2012 Sb., občanském zákoníku.

3.4.4 Antimonopolní právo

Právo proti omezování hospodářské soutěže má veřejnoprávní povahu. Zákon chrání hospodářskou soutěž proti jejímu narušování (omezení, zkresení, nebo vyloučení) a slouží tak k ochraně veřejného zájmu. (Žák, 1997)

Při vyloučení se jedná o takové protikonkurenční praktiky, které mají za cíl naprostou likvidaci současné soutěže, nebo, při její neexistenci, zabránění jejího vzniku. Omezením se myslí takové protikonkurenční praktiky, které snižují současnou úroveň, nebo intenzitu soutěže, obzvláště ve snižování počtu soutěžitelů. Zkreslení představuje takové praktiky, kdy soutěž zdánlivě existuje, ale cílem se stává bránění nezávislého rozhodnutí soutěžitelů. Při porušení zákona vzniká odpovědnostní vztah mezi soukromým subjektem a orgánem veřejné moci, který zastupuje stát. Tento stav je charakteristický nerovností mezi jeho účastníky, kde zastupující orgán vede řízení, případně ukládá sankce při porušení zákona. Naopak soukromý subjekt nese odpovědnost za porušení předepsaných povinností, které jsou upraveny zákonem. Hlavní použitá legislativně-technická metoda při tvorbě ZOHS, byla metoda zákazu pomocí generálních klauzulí, z toho důvodu je nezbytně nutné správně pochopit účel tohoto zákona pro jakoukoli efektivní aplikaci. Jsou proto vyžadovány vysoké nároky na interpretaci. (Oliva, 1995)

“Zákon o ochraně hospodářské soutěže řeší problematiku nedovoleného omezování hospodářské soutěže v následujících oblastech: dohody soutěžitelů, zneužití dominantního postavení soutěžitelů, spojení soutěžitelů”. Vymezení některých pojmů: Soutěžiteli podle tohoto zákona se rozumí fyzické a právnické osoby, jejich sdružení, sdružení těchto sdružení a jiné formy seskupování, a to i v případě, že tato sdružení a seskupení nejsou právními osobami, pokud se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat, i když nejsou podnikateli. Relevantním trhem je trh zboží, které je z hlediska jeho charakteristiky, ceny a zamýšleného použití shodné, porovnatelné nebo vzájemně zastupitelné, a to na území, na němž jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní a

zřetelně odlišitelné od sousedících území. (Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže)

3.5 Formy omezení hospodářské soutěže

3.5.1 Dohody narušující soutěž

Jedná se o společné podnikatelské praktiky, které zahrnují zpravidla smlouvy, ale také další podoby vzájemné koordinace soutěžního chování. (Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže)

Mezi dohody narušující soutěž patří různé domluvy týkající se především: stanovování cen; případně dalších obchodních podmínek, které souvisejí například s pozastavením technického vývoje; investic; rozdělení trhu; znemožnění přístupu pro nové soutěžitele. Ne všechny dohody mezi soutěžiteli jsou zakázány, ty které zákon povoluje, jsou v něm uvedeny. (Žák, 1997)

Tyto společné, vícestranné dohody mezi podnikateli, se také nazývají kartelové dohody (dohody o rozdělení trhu; o společném postupu na trhu; vytváření cenových kartelů; apod.). V této souvislosti se rozlišují kartely horizontální a vertikální. Horizontální kartely tvoří soutěžitelé na shodném stupni produkce či distribuce, zpravidla se jedná o kartely komoditní. Vertikální kartely spojují jak výrobce, tak i prodejce, tím pádem jsou vertikální kartely lépe strukturované a jsou schopny dokonaleji a důsledněji ovládnout, či kontrolovat trh, což vede také k důraznějšímu omezení soutěže. (Eliáš, 1997)

3.5.2 Dominantní postavení a jeho zneužívání

Výkonnost společnosti je často hodnocena na základě růstu jejího tržního podílu. Proto se většina firem snaží o dobytí trhu. Společnosti s mimořádnými výrobky, mají velikou šanci na vlastním trhu uspět. Což je v pořádku, pokud pozice odráží kvalitnější produkty, či efektivnost. Na druhou stranu, se ziskem dominantního postavení existuje také možnost jeho zneužití pro dosažení mimořádných zisků na úkor svých dodavatelů nebo zákazníků, popřípadě k ochraně před vstupem ostatních konkurentů do odvětví. (Baldwin & Wyplsoz, 2008)

Dle zákona o ochraně hospodářské soutěže jsou takové praktiky, označované jako „zneužití dominantního postavení soutěžitelů“, nezákonné.

Dominantní postavení na trhu je taková pozice, kdy soutěžitel (nebo více soutěžitelů) sice má na relevantním trhu konkurenci, nýbrž jeho postavení na tomto trhu je natolik výrazné, že mu jeho tržní síla umožňuje jednat ve značné míře nezávisle na jiných soutěžitelích, či spotřebitelích. (Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže)

Tržní síla je takový atribut, který výše uvedené chování umožňuje a z toho důvodu je považována za klíčový prvek kvalifikující chování dominantního soutěžitele. (Petr, 2010)

Tržní síla představuje stupeň kontroly soutěžitele či soutěžitelů nad rozhodnutím o ceně a výstupu odvětví. (Samuelson & Nordhaus, 2010)

Tržní sílu podle odstavce 1 Úřad posuzuje podle hodnotového vyjádření zjištěného objemu dodávek nebo nákupu na trhu daného zboží (tržní podíl) dosaženého soutěžitelem nebo soutěžiteli se společnou dominancí v období, které je zkoumáno podle tohoto zákona a podle dalších ukazatelů, zejména podle hospodářské a finanční síly soutěžitelů, právních nebo jiných překážek vstupu na trh pro další soutěžitele, stupně vertikální integrace soutěžitelů, struktury trhu a velikosti tržních podílů nejbližších konkurentů. Dominantní postavení má soutěžitel či soutěžitelé se společnou dominancí, kteří ve zkoumaném období dosáhli alespoň 40 % tržní podíl. (Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže)

Ke zneužití dominantní pozice na trhu dochází za takových podmínek, kdy jsou účastníci trhu nuceni k určitému jednání silnějším konkurentem, nebo dochází k ovlivňování trhu tak, aby se zabránilo vstupu budoucích konkurentů. (Urban a kol., 1994)

Mezi nejběžnější typy strategie firem, které zneužívající dominantní pozice na trhu patří: „cenová diskriminace“ v jakékoli podobě, nejtypičtějším příkladem je stanovení

různých cen shodných výrobků pro různé odběratele. Popřípadě dominantní subjekt nutí své dodavatele, aby zásobovali pouze danou firmu, popřípadě aby odběratelé spolupracovali pouze s nimi, tyto praktiky se nazývají „výsadní obchody“. Další možnost zneužití představuje povinnost nákupu souvisejícího výrobku s určitým jiným výrobkem, tzv. „vázané dohody o odběru zboží“. „Reciproční obchody“ jsou založeny na principu vzájemného odběru zboží mezi zúčastněnými subjekty. V neposlední řadě se mezi zneužívání dominantního postavení řadí také prodej za dumpingové ceny, který je veden se záměrem vytlačit horizontální konkurenci. (Grigová, a další, 2012)

3.5.3 Spojení soutěžitelů

Účel právní úpravy na ochranu hospodářské soutěže a zachování pozitivních funkcí konkurence se zabývá nejenom společnou konspirací ve formě dohod narušujících soutěž. Důležitou část také zaujímají trvalá hospodářská spojení mezi soutěžiteli a relevantními trhy, které vedou, či by mohli vést, k omezení soutěže tím, že by se postupně mohl na trhu vytvořit subjekt s monopolním nebo dominantním postavením. Proto jsou různé formy spojování podniků pod státním dohledem. (Eliáš, 1997)

3.6 Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže je ústřední orgán státní správy, sloužící pro podporu a ochranu hospodářské soutěže proti jejímu nedovolenému omezení. Byl založen v roce 1991, sídlí v Brně. V čele úřadu stojí předseda, který je na návrh vlády jmenován prezidentem republiky. Funkční období předsedy Úřadu je šest let a do funkce může být jmenován maximálně dvakrát za sebou. (Webové stránky ÚOHS, 2014)

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže je ústřední orgán státní správy, který je nezávislý na výkonné moci, protože pravomocná rozhodnutí Úřadu jsou správními rozhodnutími, podléhají soudnímu přezkumu. (Chalupa, 2008)

V ekonomickém prostředí České republiky veškerá porušení hospodářské soutěže řeší antimonopolní úřad, zejména dle zákona č. 360/2012 Sb., který novelizoval zákon č. 143/2001 Sb, o ochraně hospodářské soutěže. Cílem této novely bylo především posílit

právní jistotu při projevení účinné lítosti (tzv. leniency program). (Grigová & Kotlán, 2012)

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže je nositelem hospodářské politiky, který se podílí na hospodářskopolitickém rozhodování. Konkrétně se řadí do skupiny nositelů decizní sféry, jejíž výlučná pravomoc je dle zákona tato rozhodnutí přijímat, vykonávat a prosazovat. (Urban a kol., 1994)

Hlavní úkol Úřadu představuje znemožnit uzavírání tzv. kartelových dohod mezi soutěžiteli. Tyto dohody vedou k poklesu tržní síly, na což v konečném pořadí doplatí vždy zákazník ve formě vyšších cen. (Chalupa, Vrána, Švanda, & Ištvanová, 2008)

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže chrání hospodářskou soutěž proti jejímu poškozování prostřednictvím dohod narušujících soutěž, zneužitím dominantního postavení či spojováním soutěžitelů. ÚOHS rovněž dohlíží na zadávání veřejných zakázek. Kromě toho Úřad vykonává funkci monitoringu, koordinačního, poradenského a konzultačního orgánu v poskytování podpory veřejnosti. (Bednář, 2005)

Od února 2010 vykonává také dohled nad dodržováním zákona o významné tržní síle a jejím zneužití. (Webové stránky ÚOHS, 2014)

Úřad tudíž vlastní úplnou nedělitelnou pravomoc a odpovědnost ve veškerých oblastech hospodářské soutěže. (Bednář, 2005)

3.6.1 Působnost Úřadu, kompetence

Působnost ÚOHS vymezuje zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů.

Základním úkolem úřadu je zajištění funkčních trhů, které budou odpovídat pravidlům hospodářské soutěže a zabezpečí tak prospěch všem spotřebitelům. (Chalupa, Vrána, Švanda, & Ištvanová, 2008)

K dosažení tohoto cíle podniká Úřad tyto kroky: navádí jednotlivé účastníky soutěže k takovému chování, které neodporuje principům soutěžního práva. Podílí se na tvorbě legislativy a na jejích úpravách. Zasahuje proti machinacím, které deformují hospodářskou soutěž. Zároveň ale poskytuje soutěžitelům příležitost odčinit své protizákonné jednání, které ještě nemělo zásadní dopad na trh. Poskytuje poradenství, týkající se veřejné podpory. (Webové stránky ÚOHS, 2014)

Úřad disponuje čtyřmi významnými kompetencemi v oblasti hospodářské soutěže. Klasická ochrana hospodářské soutěže před zneužitím dominantního postavení soutěžitelů, kontrola spojování soutěžitelů, ochrana před kartelovými dohodami. Dohled na zadávání veřejných zakázek, tím je zajištěna větší přehlednost manipulací s veřejnými prostředky. Monitoring zadávání v oblasti veřejné podpory. Zajištění dozoru nad dodržováním zákona č. 395/2009 Sb., o významné tržní síle při prodeji zemědělských a potravinářských produktů a jejím zneužití ÚOHS patří mezi orgány s širokou působností. Naopak antimonopolní úřad se nezabývá nekalou soutěží, ochranou spotřebitele v užším slova smyslu, kontrolou kvality výrobků, ochrannými známkami a patenty, ochranou osobních údajů. (Webové stránky ÚOHS, 2014)

3.6.2 Právní rámec

ÚOHS, díky svým zkušenostem z rozhodovací praxe, přichází s návrhy a může přispět k novelizaci současné legislativy nebo vytvoření nové legislativy. Za účelem správné aplikace unijního práva, vydává Úřad výkladová stanoviska, metodiky, manuály, popřípadě jiné dokumenty, které jsou zveřejněny na internetových stránkách <http://www.uohs.cz/>.

3.6.3 Systém rozhodování

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže rozhoduje ve dvou stupních, a to podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. V jednotlivé věci tedy nejdříve rozhoduje ve správním řízení orgán prvního stupně, který vydává rozhodnutí. Proti tomu může být do 15 dní od doručení rozhodnutí podán rozklad. Předseda Úřadu, společně s rozkladovými komisemi zastává roli druhé instance. Jestliže není podán rozklad, pak rozhodnutí po uplynutí patnácti denní lhůty nabývá právní moci. Pokud je podán rozklad, předseda rozhodne, zda byl první stupeň správního řízení v souladu s platnými právními předpisy a

zda byla věc posouzena správně. Výsledkem řízení ve druhém stupni může být buď potvrzení napadeného rozhodnutí, které vede k zamítnutí rozkladu, nebo změna prvostupňového rozhodnutí, vedoucí například ke snížení výše pokuty, zrušení správního řízení či vrácení rozhodnutí k opětovnému zpracování prvnímú stupni. Jestliže je rozhodnutí potvrzeno, pak nabývá právní moci doručením účastníkům řízení. (ÚOHS. *Úřad v kostce, 2014*)

3.6.4 Základní zásady

Právo na spravedlivý proces

Otázka spravedlivého procesu prostupuje všemi aktivitami Úřadu v boji proti narušování hospodářské soutěže, obzvláště proti kartelovým dohodám. Problematika dostupnosti potřebných dokumentů, jež obsahují správní spis, který je součástí obchodního tajemství, představuje problém při zjištění skutkové podstaty ve správních řízeních. Další problém představuje otázka ochrany soukromí právnických osob jakožto soutěžitelů před namátkovými inspekcemi úředníků. Uplatňování principů ekonomičtějšího posuzování k dosažení rovnováhy mezi ochranou dotčených účastníků řízení, a zajištěním účinného a dostatečně odstrašujícího prosazování soutěžně právních norem, je vedle uplatňování ekonomických jedním ze dvou hlavních cílů Úřadu v oblasti ochrany hospodářské soutěže. (ÚOHS. *Úřad v kostce, 2014*)

Transparentnost, otevřenost, právo na informace

Pro antimonopolní úřad představuje transparentnost jednu ze základních priorit. Proto také prostřednictvím svých webových stránek zveřejňuje pravomocné rozhodnutí prvního i druhého stupně, navíc také rozsudky krajského, Nejvyššího správního, popřípadě Ústavního soudu, které se týkají případů, v nichž je Úřad zainteresovanou stranou. Na aktualizovaných stránkách se také zveřejňují tiskové či výroční zprávy a mnoho dalších dokumentů nebo publikací. (ÚOHS. *Úřad v kostce, 2014*)

Prevence

Úřad se mimo rozhodovací činnost zabývá také osvětou. Aby Úřad předešel porušování zákonů z neznalosti, poskytuje interpretaci stanovisek a metodik, které jsou opět dostupné na jeho webových stránkách. Další preventivní činnost je organizace

pravidelných seminářů a konferencí, zabývajících se aktuálními tématy v hospodářské soutěži a o posledních trendech soutěžního práva. (ÚOHS. *Úřad v kostce, 2014*)

Spolupráce

Pro účinné prosazování soutěžního práva je klíčová spolupráce jak na národní úrovni, kde Úřad spolupracuje se sektorovými regulátory, vládou a soudy, tak na nadnárodní úrovni, spočívající zejména ve spolupráci s Evropskou komisí, konkrétně s Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž. Spolupráce a výměna zkušeností se uskutečňuje rovněž v podobě konferencí a seminářů pořádaných Organizací pro ekonomickou spolupráci a rozvoj (OECD). (ÚOHS. *Úřad v kostce, 2014*)

Evaluace

Úřad pravidelně vyhodnocuje své působení, zejména ve výročních zprávách, které obsahují, mimo požadovaných statistik týkajících se činnosti Úřadu, také vývoj a trendy v legislativě a příslušných oblastech českého i mezinárodního práva. Výroční zprávy jsou každoročně postupovány vládě České republiky. (ÚOHS. *Úřad v kostce, 2014*)

3.6.5 Alternativní řešení soutěžních problémů, leniency program, settlement

Alternativní řešení soutěžních problémů je sada nástrojů, díky kterým lze rychleji odstranit soutěžní problém a napravit vzniklou nežádoucí situaci na trhu. Není tedy potřeba zahájit správní řízení. Samozřejmě jde toto řešení použít pouze v případech, které závažně nenarušily hospodářskou soutěž a dopad nekalého jednání neměl výrazný vliv na ostatní účastníky soutěže. (ÚOHS. *Oznámení o alternativním řešení některých soutěžních problémů, 2013*)

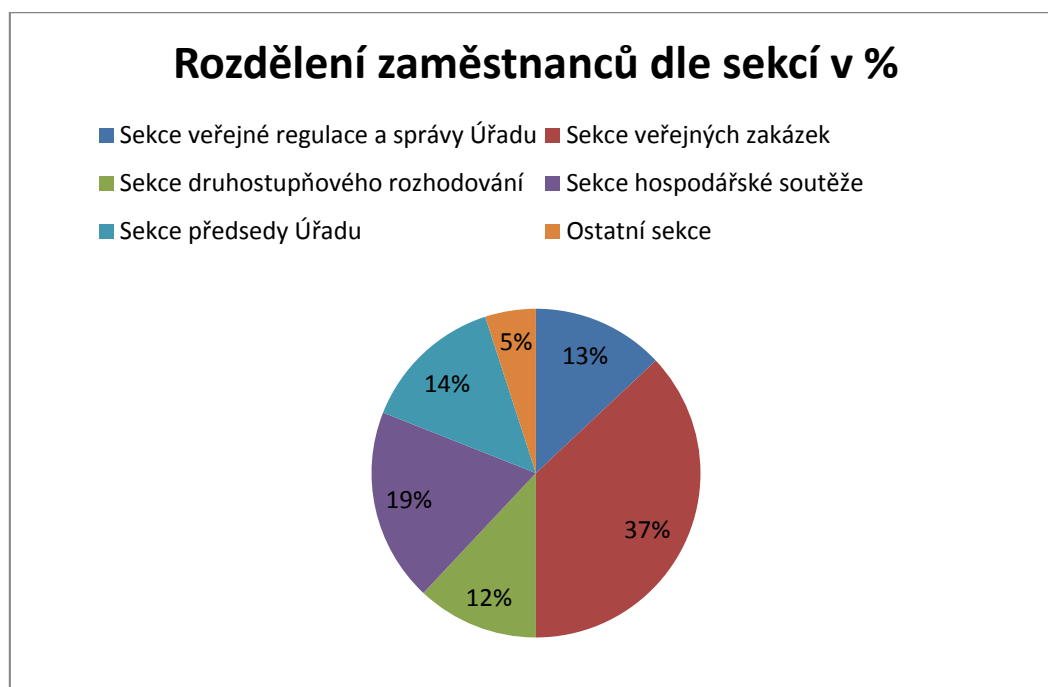
Leniency program reprezentuje nejdůležitější nástroj pro Úřad a Evropskou komisi v odhalování kartelových dohod. Základní podstatu tvoří úplné nebo alespoň částečné prominutí pokut za účasti v kartelové dohodě, pokud bude Úřadu poskytnuto dostatečné množství relevantních důkazů, aby byl kartel odhalen. (ÚOHS. *Program aplikace mírnějšího režimu při ukládání pokut (Leniency program), 2013*)

Narovnání (dále také „settlement“) je institutem, který za splnění níže uvedeného předpokladu vede ke snížení uložené sankce o 20%. Podmínkou je přijetí skutkového popisu a charakteristiky deliktního jednání soutěžitelem v té podobě, v jaké jej provedl Úřad. Díky rychlému vyřízení Úřadu odpadají další náklady spojené s potřebou dalšího pokračování správního řízení. (ÚOHS. *Oznámení o proceduře narovnání s cílem urychlení průběhu správního řízení využitím institutu žádosti o snížení pokuty, 2013*)

3.6.6 Organizační struktura Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

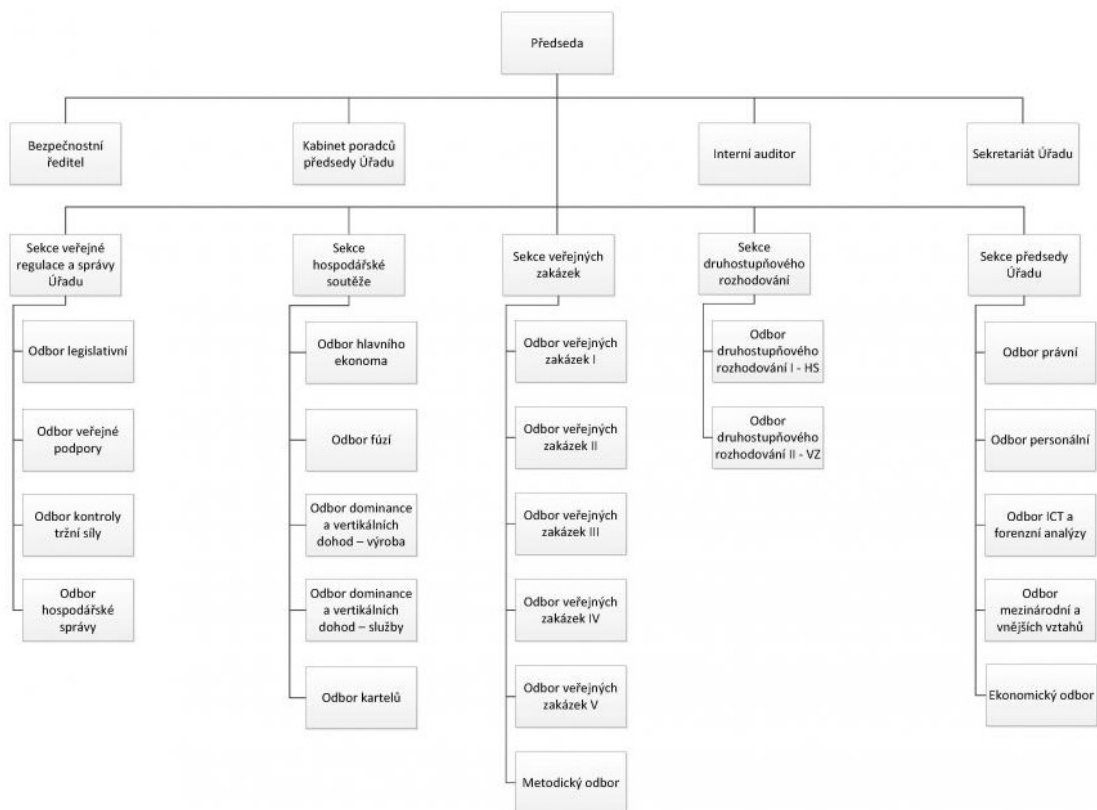
V čele Úřadu stojí předseda, který jmenuje tři místopředsedy. Předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je Petr Rafaj, a to od 9. července 2009. Převzal tuto funkci po odchodu Martina Peciny. Prvním místopředsedou, zodpovědným za Sekci veřejné regulace a správy Úřadu, je v současné době Hynek Brom. Místopředsedkyně Eva Kubišová je pověřena vedením Sekce veřejných zakázek. V čele Sekce hospodářské soutěže stojí místopředseda Michal Petr. (Webové stránky ÚOHS, 2014)

Graf č. 1 Rozdělení zaměstnanců dle sekcí



Zdroj: Vlastní tvorba, **data:** Informační listy ÚOHS – Úřad v kostce, s 11. **Dostupný na:** httpwww.uohs.czdownloadInformacni_listy2014Urad_v_kostce_CZ_web.pdf

Schéma č. 1 Organizační struktury Úřadu



Zdroj: ÚOHS Dostupné na: <http://www.uohs.cz/cs/o-uradu/organizacni-struktura.html>

4 Analytická část

4.1 Kvantitativní analýza činnosti Úřadu

V této části práce, se zaměřuji na analýzu činnosti Úřadu v letech 2009-2013, zejména s důrazem na rok 2013, který je nejaktuálnějším rokem z hlediska kompletních statistik.

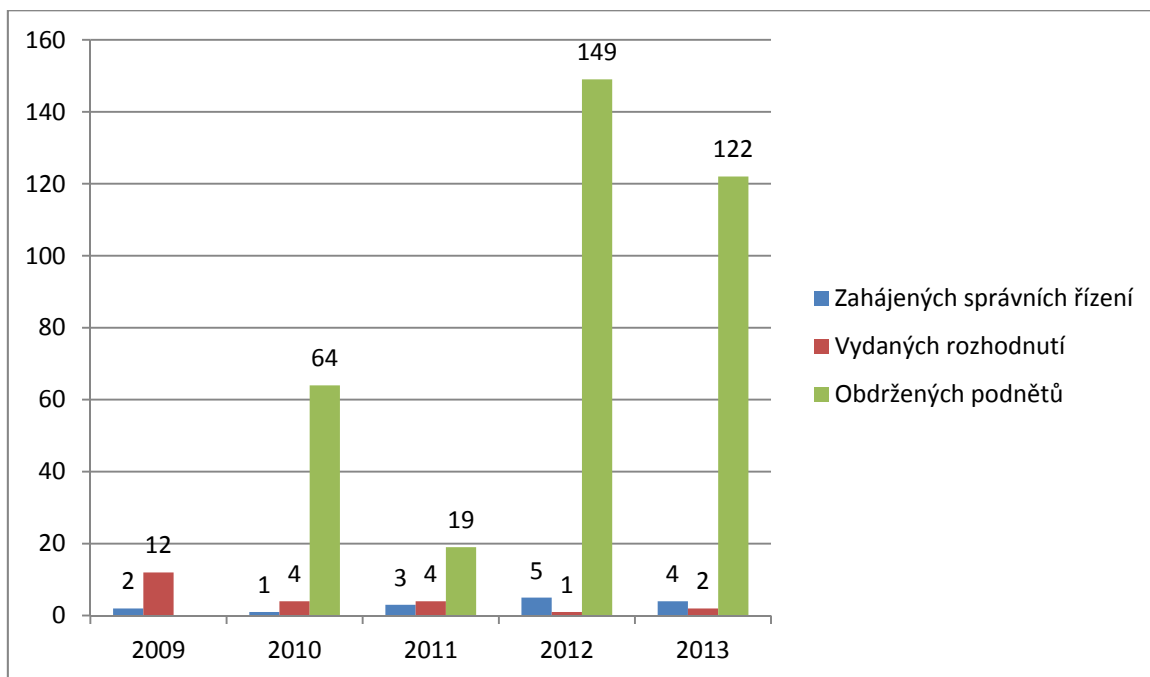
1. Zakázané dohody

Zakázané dohody jsou podle soutěžního práva takové dohody, které jakýmkoli způsobem narušují či úplně vylučují hospodářskou soutěž, soutěžitelé pomocí těchto dohod koordinují svůj postup a vzdávají se své vlastní tržní strategie. (Webové stránky ÚOHS, 2015)

Nejnebezpečnějším typem jsou kartelové dohody, zejména horizontální kartely. Okamžitý efekt těchto dohod se projevuje zvýšením cen, v dlouhodobém horizontu se také týká snížení kvality zboží, popř. sortimentu nebo nezaměstnanosti. Boj proti kartelům se stal absolutní prioritou pro všechny antimonopolní úřady na světě. (ÚOHS. *Informační list č. 5 – Kartelové dohody, 2002*)

Jelikož odhalování zakázaných dohod, které jsou ve své podstatě tajné a soutěžitelé se neustále zdokonalují v užitých prostředcích velmi složité, spoléhá Úřad na program leniency, v překladu program shovívavosti, který byl sice zaveden už v roce 2001, ale intenzivněji byl využíván až od roku 2006.

Graf č. 2 Zobrazující počet zahájených správních řízení, vydaných rozhodnutí (v 1. stupni) a obdržených podnětů v oblasti zakázaných dohod v letech 2009-2013



Zdroj: Vlastní tvorba, data: Výroční zprávy ÚOHS (2010-2013), Dostupné na <http://www.uohs.cz/cs/informacni-centrum/vyrocní-zpravy.html>

Z grafu č. 2 vyplývá, že počet zahájených správních řízení v oblasti zakázaných dohod má oproti letům 2009 a 2010 vzrůstající tendenci. A to i díky lenienci programu, kdy např. společnost Samsung po poskytnutí důležitých informací o kartelu na trhu barevných obrazovek (CPT), který působil mezi roky 1994 až 2006, byla zbavena povinnosti zaplatit pokutu. Ostatním účastníkům dohody byla uložena sankce v celkové výši 51,7 milionu korun.

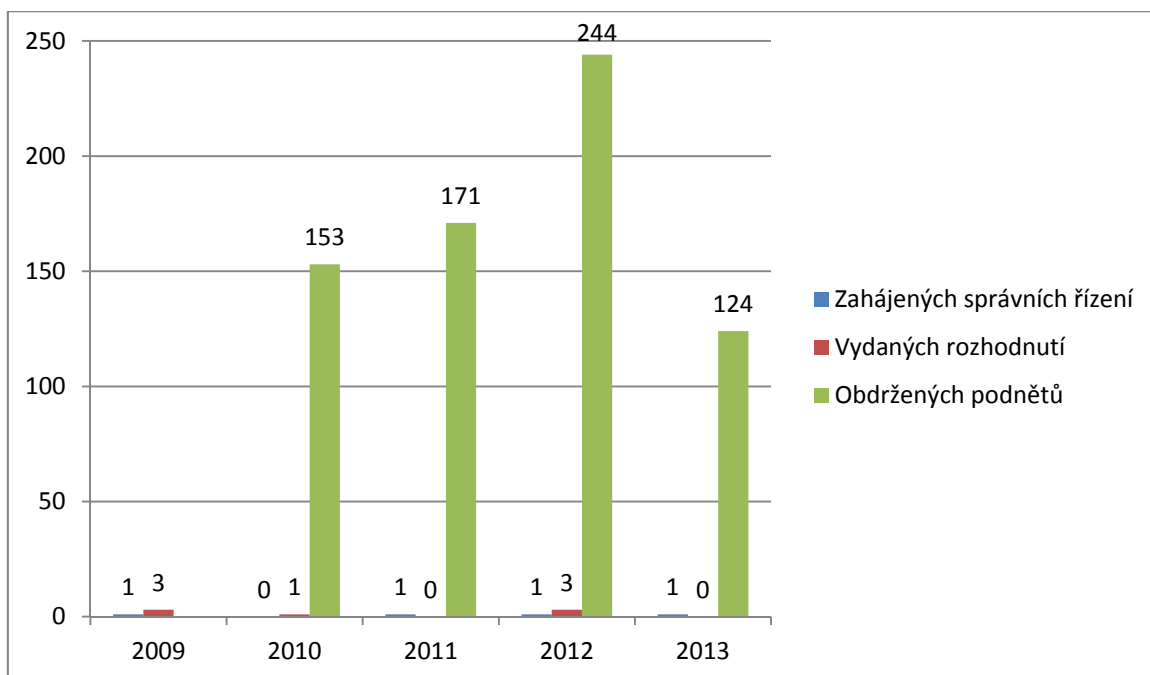
Dále je zřejmé kolísání počtu obdržených podnětů o zakázaných dohodách, kdy nejnižší hodnoty v roce 2011 předcházejí naopak nejvyšším o rok později. ÚOHS v roce 2013 zahájil čtyři správní řízení, týkající se zakázaných dohod. Byla také vydána dvě rozhodnutí v prvním stupni. Kromě toho ještě probíhá dalších šest správních řízení, jež byly započaty v minulých letech. Za rok 2009 nebyl počet obdržených podnětů pro jednotlivé oblasti hospodářské soutěže zjištěn, nicméně celkový součet pro veškeré oblasti činil celkem 325 podnětů.

2. Zneužití dominantního postavení

Soutěžitelé mající značnou tržní sílu, která jim umožňuje jednání nezávislé na svých konkurentech, se nacházejí v tzv. dominantním postavení. U soutěžitelů s takto výsadní pozicí na trhu, existuje možnost zneužít toto postavení na úkor ostatních konkurentů, popřípadě zákazníků. Podniky s dominantním postavením jsou proto nuceny se řídit přísnějšími pravidly z pohledu politiky hospodářské soutěže. (Webové stránky ÚOHS, 2015)

Tržní podíl není jediným určujícím faktorem v rámci stanovení dominance na trhu. Mezi další určující činitele například patří zaměnitelnost konkrétních produktů a ekonomické či právní překážky, které brání v průniku na trh. (ÚOHS. *Výroční zpráva 2013, Brno: ÚOHS, 2014*)

Graf č. 3 - Počet zahájených správních řízení, vydaných rozhodnutí (v 1. stupni) a obdržенých podnětů v oblasti zneužití dominantního postavení v letech 2009-2013



Zdroj: Vlastní tvorba, data: Výroční zprávy ÚOHS (2009-2013), Dostupné na <http://www.uohs.cz/cs/informacni-centrum/vyrocní-zpravy.html>

Typické příklady firem s dominantním postavením se nacházejí v bývalých monopolech, konkrétně v dopravě, telekomunikačních službách a energetice. V posledním uvedeném příkladu Úřad neustále vede opakované správní řízení v případě zneužití dominantního postavení firmou RWE.

V grafu č. 3 lze, kromě roku 2010, pozorovat konstantní trend v počtu zahájených správních řízení. Výjimkou není ani rok 2013, ve kterém bylo zahájeno opět jedno správní řízení, týkající se údajného zneužití výsadního postavení společnosti Chaps.

Tato společnost spravovala a exkluzivně uveřejňovala data o celostátním informačním systému jízdních řádů společně s mediálním domem Mafra na serveru Idos.cz. (Hospodářské noviny, 2013)

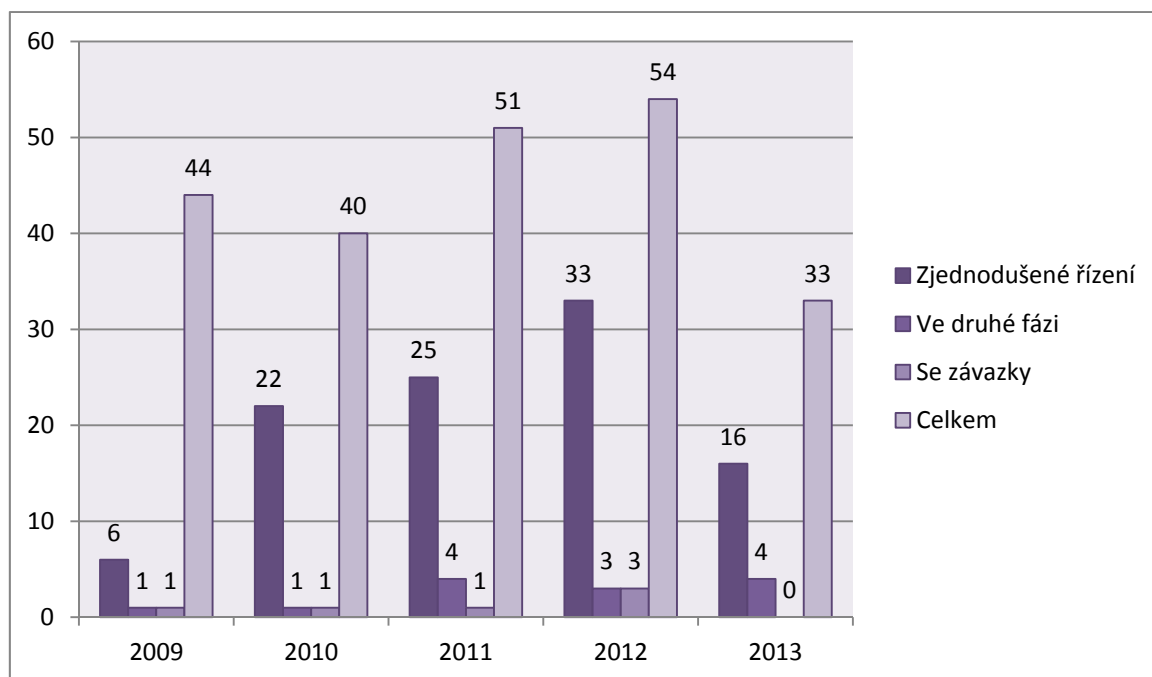
. Kromě již zmiňovaného zahájeného řízení, vede Úřad další dvě komplikovaná správní řízení již z minulých let. Z uvedeného grafu lze postřehnout, že nejvíce rozhodnutí Úřad vydal v letech 2009, respektive 2010, protipólem počtu vydaných rozhodnutí jsou roky 2010 a 2013.

3. Spojování soutěžitelů

Fúze soutěžitelů představuje standardní postup k dosažení výraznějšího podílu na trhu či rozšíření počtu zákazníků. Při spojení jednotlivých soutěžitelů nicméně existuje možnost vzniku subjektu s dominantním postavením. Činnost tohoto subjektu by mohla mít v budoucnu za následek poškození hospodářské soutěže na daném relevantním trhu, proto spojující společnosti mají povinnost podat žádost o povolení fúze v případě, že jejich obraty přesahují stanovená kritéria. Potom, co Úřad po analýze relevantních trhů vyhodnotí pravděpodobné negativní dopady tohoto spojení na tržní prostředí, je v jeho pravomoci spojení zakázat, povolit, popř. stanovit určité podmínky (častým příkladem je prodej určité části podniku třetím osobám), po jejichž splnění bude fúze povolena. Vydání rozhodnutí o spojení soutěžitelů trvá u standardního řízení 30 kalendářních dní. Při řešení jednodušších případů existuje možnost požádat o zjednodušené řízení, ve kterém je rozhodnutí vydáno po 20 dnech. Na druhou stranu, pokud úřad zjistí, že případné spojení by mohlo být problematické pro hospodářskou soutěž, může posunout řízení do druhé fáze, což má za

následek prodloužení řízení o čtyři měsíce. (ÚOHS. *Výroční zpráva 2012, Brno: ÚOHS, 2013*)

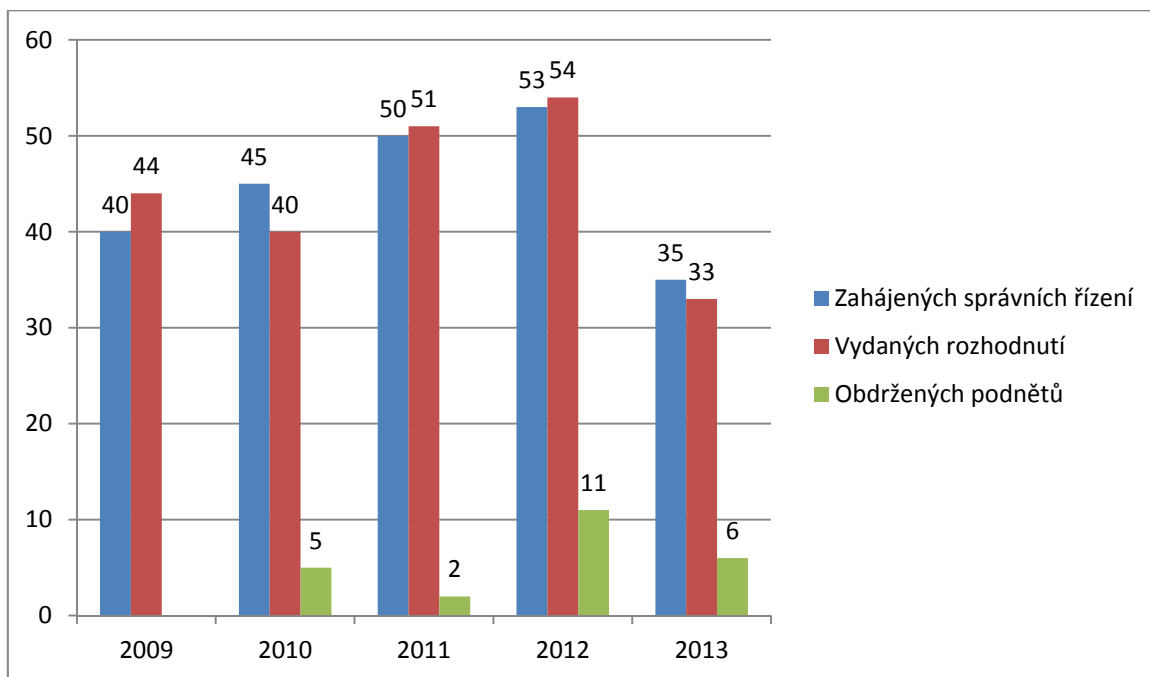
Graf č. 4 - Počet řízení v oblasti spojování soutěžitelů dle druhu rozhodnutí v letech 2009-2013



Zdroj: Vlastní tvorba, data: Výroční zpráva ÚOHS (2013), Dostupná na http://www.uohs.cz/download/VZ_verejnost/UOHS_VZ_2013_final2.pdf

Z grafu č. 4 můžeme vyčíst, že od roku 2010 má velký podíl na vydaných rozhodnutích zjednodušené řízení. Naproti tomu v roce 2009 absolutně převažuje standardní typ řízení.

Graf č. 5 Počet zahájených správních řízení, vydaných rozhodnutí (v 1. stupni) a obdržených podnětů v oblasti spojování soutěžitelů v letech 2009-2013



Zdroj: Vlastní tvorba, data: Výroční zprávy ÚOHS (2009-2013), Dostupné na <http://www.uohs.cz/cs/informacni-centrum/vyrocní-zpravy.html>

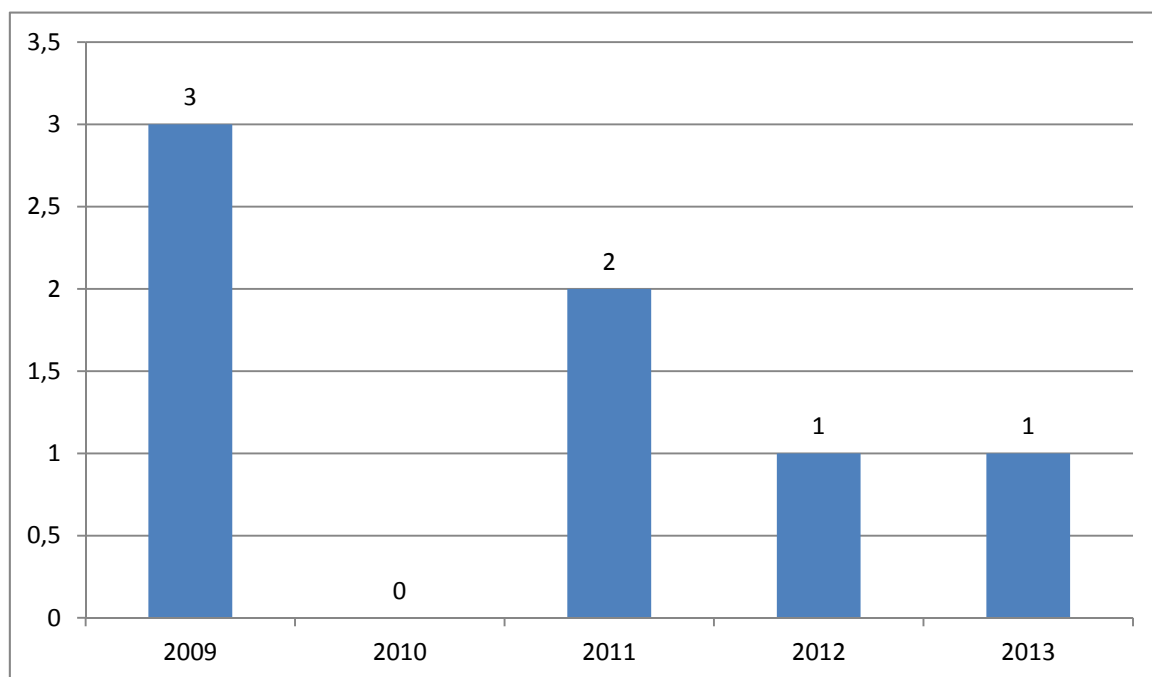
Z grafu č. 4 a 5 je možné vyčíst, že počet zahájených správních řízení a množství vydaných rozhodnutí se liší pouze nepatrně.

V grafu č. 5 lze pozorovat, že rok 2013 oproti ostatním rokům ve sledovaném období, obsahoval nejnižší hodnoty jak v počtu zahájených správních řízení, tak v počtu vydaných rozhodnutí.

Pokud porovnáme množství obdržených podnětů v oblasti spojování soutěžitelů, s ostatními segmenty z grafu č. 2, respektive 3, lze spatřit značnou disproporci mezi množstvím obdržených podnětů v oblasti spojování s ostatními dvěma segmenty.

4.1.1 Procedura narovnání

Graf č. 6 Počet případů vyřešených prostřednictvím procedury narovnání



Zdroj: Vlastní tvorba, data: Výroční zpráva ÚOHS (2013), Dostupná na http://www.uohs.cz/download/VZ_verejnost/UOHS_VZ_2013_final2.pdf

Na základě dat z grafu č. 6 lze spatřit pozvolný pokles řešení případů prostřednictvím narovnání.

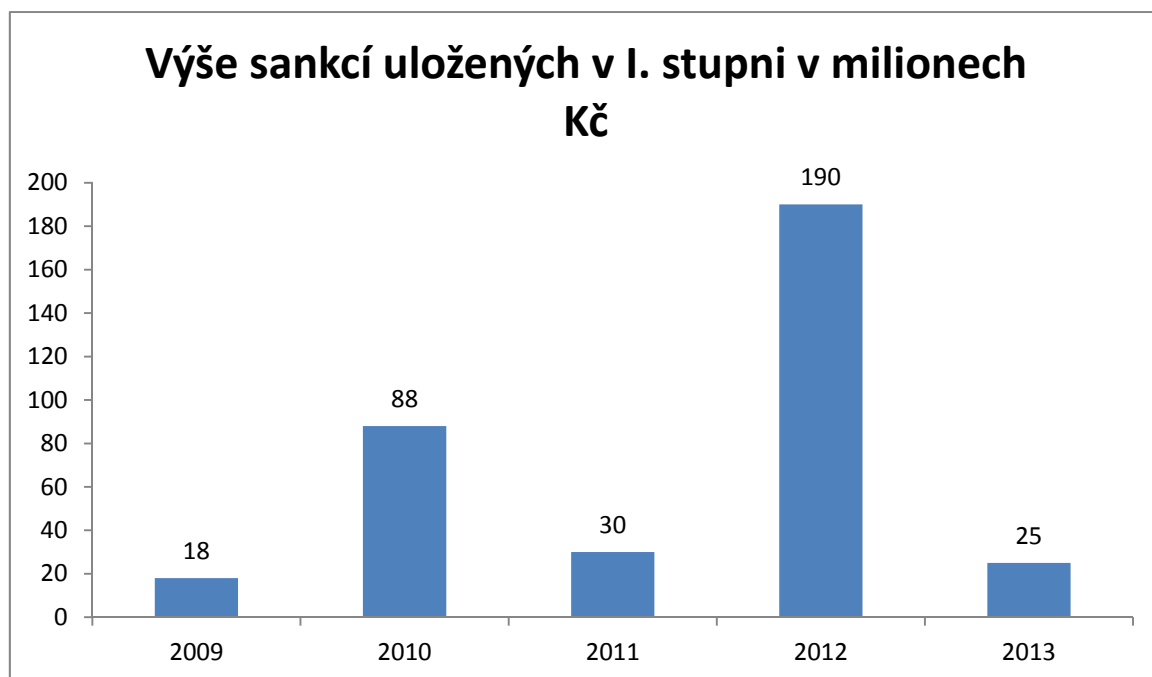
4.1.2 Sankce uložené Úřadem ve sledovaném období 2009-2013

Úřad disponuje pravomocí ukládat sankce za porušení soutěžních pravidel. Postup, kterým se při stanovení výše sankcí udělených ve správních řízeních, probíhajících v souladu se zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže Úřad řídí, je pro větší transparentnost aplikační činnosti zveřejněný na webových stránkách Úřadu v sekci „Legislativa“, konkrétně pod názvem „Zásady stanovování pokut“. Dalším důvodem pro vydávání tohoto metodického dokumentu, bylo poskytnutí alespoň přibližného odhadu výše pokuty pro účastníky soutěže, pokud bude jejich činnost v rozporu se ZOHS.

Maximální výše uložené pokuty je limitována, a to buď částkou 10 milionů korun, nebo se jako maximální limitní sankce bere 10 % čistého obratu za poslední ukončené účetní období daného účastníka řízení. Hlavní tři atributy, na které je při stanovování výše sankce Úřadem nahlíženo, jsou závažnost daného jednání, případná recidiva a také jak

dlouho byl zákon porušován. Dále Úřad při vydávání rozhodnutí zkoumá subjektivní stránku deliktu, tedy zda soutěžitel porušil zákon úmyslně nebo z nedbalosti. (ÚOHS. *Zásady postupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže při stanovování výše pokut*)

Graf č. 7 - Výše sankcí uložených v I. stupni v milionech Kč v letech 2009-2013



Zdroj: Vlastní tvorba, data: Výroční zpráva ÚOHS (2013), Dostupná na http://www.uohs.cz/download/VZ_verejnost/UOHS_VZ_2013_final2.pdf

V roce 2009 Úřad uložil sankce v relativně malé výši 18 milionů korun. Na druhé straně, v roce 2010 byly uděleny sankce za 88 milionů korun, největší podíl na této sumě má odhalení kartelové dohody na trhu s barevnými obrazovkami mezi lety 1998-2004. Společnosti hunghwa Picture Tubes, Ltd., Koninklijke Philips Electronics N.V., Technicolor S.A., Panasonic Corporation, MT Picture Display Co., Ltd., Toshiba Corporation a LG Electronics, Inc. Musely zaplatit celkem 51,787 mil. Kč. Společnosti Samsung SDI Co., Ltd., byla pokuta prominuta na základě programu shovívavosti (leniency).

V únoru roku 2011 byla Úřadem udělena pokuta v souhrnné výši 29 274 000 Kč, za zakázanou dohodu na trhu pracích prostředků společnostem Procter&Gamble a Reckitt Benckiser. Společnosti Henkel, byla opět prominuta sankce v rámci programu leniency.

Nejvíce uložených sankcí mezi lety 2009-2013 v I. stupni řízení můžeme zaznamenat v roce 2012, kdy Úřad udělil pokuty v celkové výši 190 milionů korun. Více než polovina této sumy, 96 579 000 Kč, se týkala případu odhalení kartelu v odpadovém hospodářství, tzv. bid riggingové dohody, kde si společnosti ASA, AVE, SITA a van Gansewinkel rozdělily trh pomocí manipulace s výběrovými řízeními.

V roce 2013 ÚOHS uložil na základě prvostupňových řízení pokuty za celkem 25 milionů korun. Částkou 23,89 mil. byla sankcionována společnost REWE Zentralfinanz eG za nedodržení podmínek, jejichž splněním Úřad v roce 2008 podmínil fúzi soutěžitelů REWE a PLUS-DISCOUNT spol. s r.o. (ÚOHS. *Výroční zpráva 2013, Brno: ÚOHS, 2014*)

4.1.3 Každoroční nejvyšší pokuty uložené Úřadem v 1. Stupni řízení za sledované období 2009-2013

Tabulka č. 2 Nejvyšší pokuty v jednotlivých letech, uložené Úřadem v 1. stupni řízení za sledované období 2009-2013

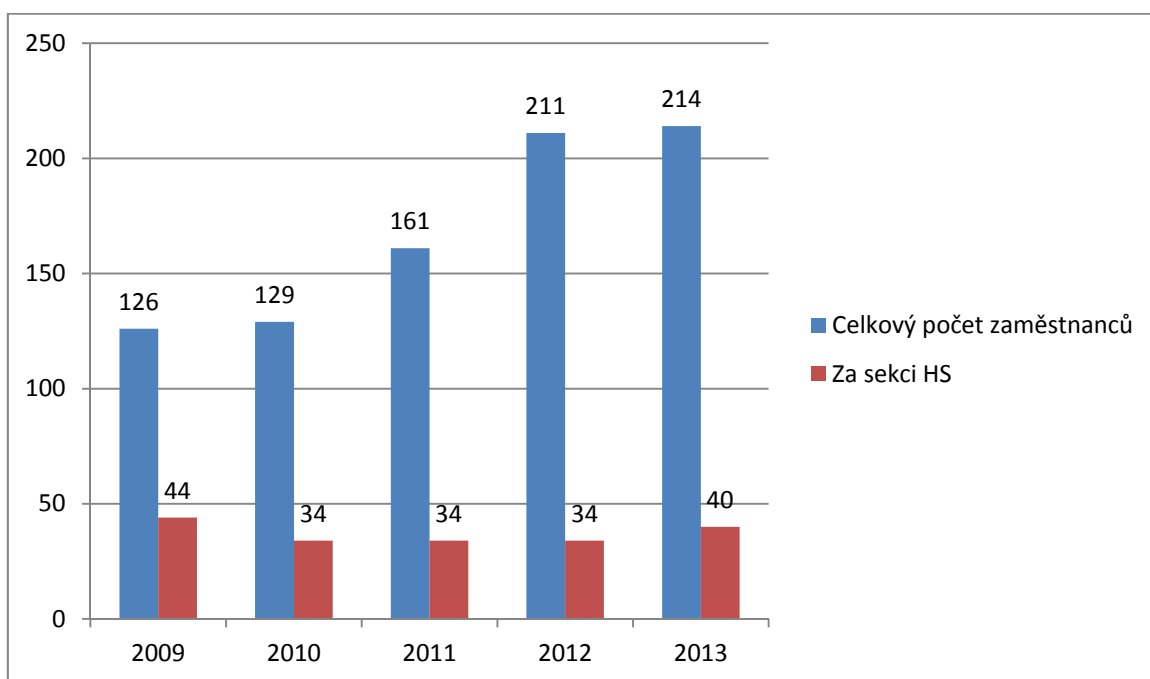
CELKOVÁ VÝŠE POKUTY	POSTIŽENÉ SUBJEKTY	FORMA OMEZENÍ KONKURENCE	ROK ULOŽENÍ POKUTY
96 579 000 Kč	.A.S.A., spol. s r. o. van Gansewinkel, a. s. SITA CZ a. s. AVE CZ odpadové hospodářství s. r. o.	Zakázané dohody	2012
51 787 000 Kč	Ltd., Chunghwa Picture Tubes, Ltd. Koninklijke Philips Electronics N.V. Technicolor S.A. Panasonic Corporation MT Picture Display Co. Ltd., Toshiba Corporation LG Electronics, Inc.	Zakázané dohody	2010
29 274 000 Kč	Procter&Gamble Reckitt Benckiser	Zakázané dohody	2011
23 890 000 Kč	REWE Zentralfinanz eG	Spojování soutěžitelů	2013
10 000 000 Kč	RWE Transgas, a.s.	Zneužití dominantního postavení	2009

Zdroj: Vlastní tvorba, data: Výroční zprávy ÚOHS (2009-2013), Dostupné na <http://www.uohs.cz/cs/informacni-centrum/vyrocní-zpravy.html>

4.1.4 Personální agenda

ÚOHS je instituce, v níž převládají zaměstnanci s vysokoškolským vzděláním, ať už právnického, nebo ekonomického zaměření. Většinové zastoupení má věková skupina 26-40 let.

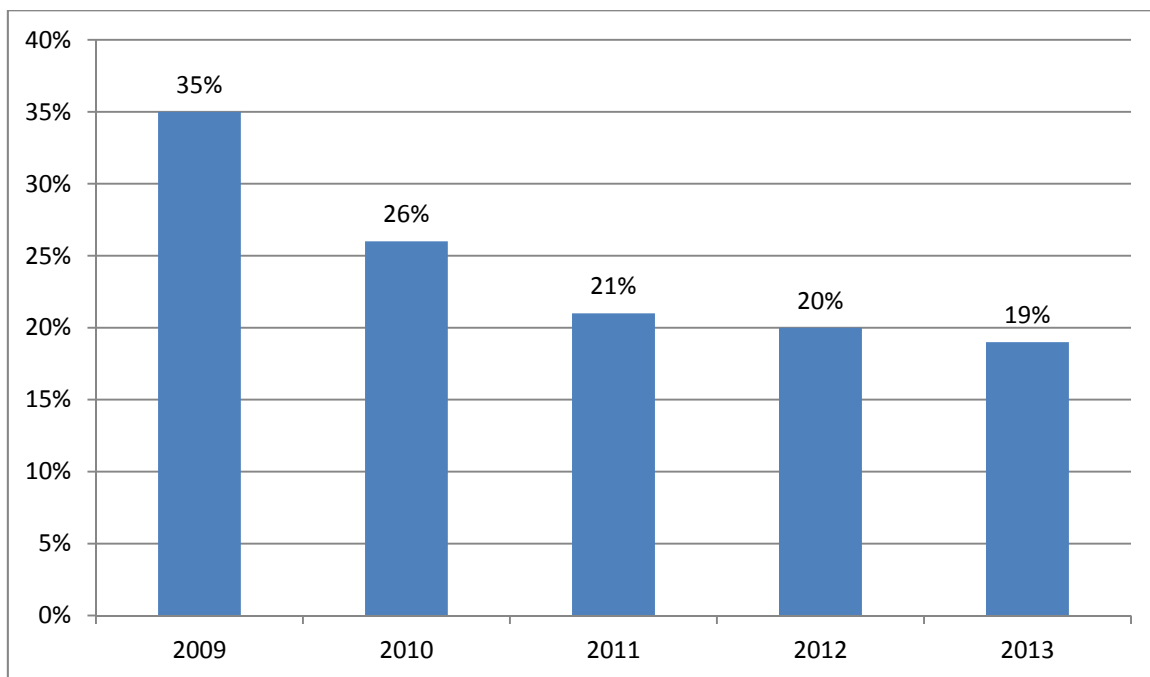
Graf č. 8 - Vývoj celkového počtu zaměstnanců ÚOHS + konkrétně segment Hospodářské soutěže v letech 2009-2013



Zdroj: Vlastní tvorba, data: Výroční zprávy ÚOHS (2009-2013), Dostupné na <http://www.uohs.cz/cs/informacni-centrum/vyrocní-zpravy.html>

V grafu č. 8 je možno spatřit dvě protichůdné tendence. Z čistě personálního hlediska byly v uvedeném období nejstabilnější roky 2010 a 2013, ve kterých se Úřad rozrostl o pouhé tři zaměstnance. V ostrém kontrastu s těmito pak působí roky 2011 a 2012, v nichž se Úřad rozrostl o 32, respektive 50 nových zaměstnanců, drtivá většina z nich nastoupila do Sekce veřejných zakázek, tato sekce má také v současnosti nejvyšší zastoupení se 37%, což lze vyčíst z grafu č. 1. Tato zvýšení si vyžádala novela zákona č. 55/2012 Sb., o veřejných zakázkách z roku 2012.

Graf č. 9 - Vývoj procentuálního zastoupení zaměstnanců ÚOHS v oblasti Hospodářské soutěže na jeho celkovém počtu v letech 2009-2013



Zdroj: Vlastní tvorba, data: Výroční zprávy ÚOHS (2009-2013), Dostupné na <http://www.uohs.cz/cs/informacni-centrum/vyrocní-zpravy.html>

I přes klesající podíl zaměstnanců v sekci HS na celkovém počtu, zůstává tato oblast z hlediska lidských zdrojů ustálenou sekcí s malými výkyvy.

4.1.5 Rozkladová řízení a soudní přezkum

Rozkladová řízení

V roce 2013 přijal Úřad v oblasti hospodářské soutěže celkem 13 rozkladů proti svým rozhodnutím v I. instanci. Vydáno bylo 9 rozhodnutí, z toho 7 bylo procesního charakteru a jen ve 2 případech se jednalo o rozhodnutí meritorní (souvisí s věcným obsahem případu). Meritorní rozhodnutí se týkala nedodržení závazků ze strany společnosti REWE Zentralfinanz eG a zakázaných vertikálních dohod distributora krmiv CANDY. Celková výše uložených pravomocných pokut činila 24 692 000 Kč. (ÚOHS. *Výroční zpráva 2013, Brno: ÚOHS, 2014*)

Tabulka č. 3 Rozkladová řízení

Počet rozkladů podaných proti prvostupňovým řízením		13
Zahájená správní řízení II. stupně		19
Vydaná rozhodnutí o rozkladech		9
	Z toho • meritorní	2
	• procesní	7
Pokuty	• počet uložených pokut	2
	• výše uložených pokut v Kč	24 692 000

Zdroj: Vlastní tvorba, **data:** Výroční zpráva ÚOHS (2013), **Dostupná na** http://www.uohs.cz/download/VZ_verejnost/UOHS_VZ_2013_final2.pdf

Soudní přezkum

Ke krajskému soudu v Brně bylo, v již zmiňovaném roce 2013, podáno 8 žalob, Nejvyšší správní soud v Brně obdržel v tomtéž časovém období celkem 13 kasačních stížností týkajících se rozhodnutí Úřadu. KS v Brně rozhodl v 15 věcech, ze kterých sedmkrát potvrdil rozhodnutí ÚOHS, přičemž jednou se na stranu Úřadu přiklonil částečně. NSS vynesl 14 rozsudků, z toho 9 případů bylo rozhodnuto ve prospěch Úřadu. K významným judikátům patří například potvrzení správnosti rozhodnutí Úřadu v případě provozování ubytoven u provozních středisek Vojenské ubytovací a stavební správy Litoměřice (tzv. bid rigging), v případě stanovování výše cen pro další prodej ze strany společnosti Husky nebo v případě zneužití dominantní pozice Dopravním podnikem Ústeckého kraje.

Společnost Sokolovská uhelná podala stížnost k Ústavnímu soudu z důvodu údajného nezákonného zásahu, podle kterého Úřad nezahájil správní řízení dle podnětu stěžovatele. Tato stížnost byla Ústavním soudem zamítnuta. (ÚOHS. *Výroční zpráva 2013, Brno: ÚOHS, 2014*)

Tabulka č. 4 Soudní přezkum

Počet žalob podaných ke krajskému soudu v Brně		8
Počet kasačních stížností podaných k Nejvyššímu správnímu soudu		13
Počet pravomocně ukončených soudních řízení v obou stupních		9
	Z toho • rozhodnutí ÚOHS potvrzeno	7
	• rozhodnutí ÚOHS zrušeno	2

Zdroj: Vlastní tvorba, **data:** Výroční zpráva ÚOHS (2013), Dostupná na http://www.uohs.cz/download/VZ_verejnost/UOHS_VZ_2013_final2.pdf

4.2 Rozbor konkrétního rozhodnutí Úřadu v rámci oligopolního trhu

4.2.1 Zneužití dominantního postavení společností O2 Czech Republic a.s. (dříve Český Telecom, Telefónica O2 Czech Republic)

Koncem roku 2002 obdržel Úřad několik stížností na společnost Český Telecom a. s., týkajících se možného porušení ustanovení § 11 ZOHS v souvislosti s nabídkou výhodných cenových programů při uzavírání dlouhodobých věrnostních smluv. Podle předběžného šetření ÚOHS zjistil, že určité skupině koncových zákazníků z řad podnikatelských subjektů byly nabízeny zvýhodněné cenové plány, tyto plány nebo obchodní podmínky je upravující obsahovaly ustanovení, která by mohla narušit hospodářskou soutěž. Jmenovitě se jednalo o programy Premium a Benefit (účinné od 6. srpna 2002); Business optimal (účinný od 1. listopadu 2002); Business optimal combi a Top (účinné od 1. února 2002). Díky zjištěným informacím v předběžném šetření, zahájil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dne 13.1.2003 správní řízení se společností Český Telecom, vedené pod spisovou značkou S1/03. (ÚOHS. *Výroční zpráva 2003, Brno: ÚOHS, 2004*)

Veškeré dodatky a všeobecné či obchodní podmínky pro poskytování cenových plánů obsahovaly, mimo jiné, tyto závazky:

Provolat každý měsíc minimální stanovený objem hovorů - tzv. smluvní hovorné.

Pokud by nebyl minimální objem hovorů vyčerpán, platil by zákazník vedle ceny za provolané jednotky také dorovnání rozdílu nevyčerpaných jednotek, a to na úroveň minimálního stanoveného limitu.

Nemožnost výpovědi dané smlouvy před uplynutím sjednané doby.

Výlučné využití služeb Českého Telecomu v oblasti pevných telefonních linek.

Uplatnění individuálních podmínek, které se liší od zmíněných cenových plánů. Přizpůsobováním těchto podmínek, vytvořila společnost programy Winback/Retence, jejichž cílem bylo získat či udržet zákazníka na úkor konkurence.

V rozhodnutí vydaném dne 30.6.2003, Úřad přednesl důkazy a prokázal, že Český Telecom uplatňováním těchto cenových plánů, které jsou zahrnuty ať už ve všeobecných nebo obchodních podmínkách výše uvedených programů, brání rozvoji konkurenčního prostředí na trhu poskytování veřejných telekomunikačních služeb prostřednictvím veřejných pevných telekomunikačních sítí. Český Telecom tím pádem zneužil své dominantní postavení na trhu, za což mu byla Úřadem uložena pokuta ve výši 81 700 000 Kč a dále povinnost upravit do 60 dnů stávající znění daných smluv tak, aby neobsahovaly výše uvedené závazky a také stanovit podmínky pro poskytování výhodných cenových plánů takovým způsobem, aby již nebylo možné jejich upravení podle individuálních podmínek. (Rozhodnutí Úřadu. Č.j.: S 1/03-3250/03-ORP v Brně dne 30. června 2003)

Proti tomuto rozhodnutí podala společnost Český Telecom dne 16.7.2003 rozklad. V následném druhoinstančním řízení tehdejší předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Ing. Josef Bednář rozhodl dne 19.1.2004 o věcném potvrzení rozhodnutí Úřadu, což mělo za následek potvrzení nutnosti zaplacení sankce téměř 82 milionů korun. Český Telecom následně, dne 10.2.2004, podal proti tomuto rozhodnutí žalobu k příslušnému správnímu soudu, tedy ke krajskému soudu v Brně, který dne 31.7.2006 žalobu zamítl. Neúspěšný žalobce, v té době již Telefónica O2 Czech Republic a.s., podal prostřednictvím krajského soudu v Brně kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu, který dne 28.7.2008 rozsudek krajského soudu zrušil a vrátil věc k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud uznal námitky stěžovatele, které se týkaly zejména toho, že krajský soud se v odůvodnění při vydání rozsudku mnohokrát spokojil pouze s převzetím závěrů žalovaného, neprovedl tedy řádné zhodnocení skutkového stavu či analýzy vymezení relevantního trhu a stěžovatelovo postavení na něm, i když jsou tyto otázky pro rozhodnutí o zneužití dominantního postavení na trhu zásadní. (Rozhodnutí předsedy Úřadu. Č.j. R 20/2003 v Brně dne 19. ledna 2004, Rozsudek KS v Brně. Č.j. 31 Ca 30/2004-157 v Brně dne 31. Července 2006, Rozsudek NSS č.j. 8 Afs 57/2007-233 dne 28. Července 2008)

V následujících téměř třech letech byl tento případ znovu rozhodován správními soudy, které vynesly svá rozhodnutí celkem ještě čtyřikrát.

Dne 24.3.2011 bylo posledním rozsudkem krajského soudu v Brně pravomocně potvrzeno, že společnost Telefónica zneužila dominantního postavení na trhu poskytování veřejných telefonních služeb určených podnikatelským subjektům prostřednictvím veřejných pevných telekomunikačních sítí. Tímto rozsudkem sice KS Brno potvrdil věcné závěry ÚOHS, že soutěžitel zneužil dominantního postavení, na druhou stranu nesouhlasil s výší uložené pokuty, kvůli nezohlednění všech okolností, např. závažnost soutěžního jednání nebo délku trvání deliktu a proto nařídil Úřadu opakování správního řízení, ve kterém se zohlední výše jmenované okolnosti a uloží se sankce v odpovídající výši. (Rozsudek KS v Brně. Č.j. 62 Af 49/2010-449 v Brně dne 24. března 2011)

Dne 17.10.2012 uložil Úřad sankci v rámci prvostupňového správního řízení ve výši 93 108 600 Kč. Ke zvýšení pokuty bylo přistoupeno kvůli navýšení obratu, který byl brán jako základ pro vyměření, jehož výši neuvedl účastník v původním řízení správně. Společnost Telefónica poté dne 2.11.2012 podal proti tomuto rozhodnutí rozklad. (Rozhodnutí Úřadu. Č.j.: ÚOHS-S1/03-1263/2012/810/ŠVI v Brně dne 17. října 2012)

Předseda ÚOHS Petr Rafaj svým druhostupňovým rozhodnutím z 19.12.2012 o něco málo zmírnil pokutu pro společnost Telefónica Czech Republic, a.s., která činila již konečných 91 909 700 Kč. Důvodem snížení pokuty byl nesouhlas předsedy Úřadu se zahrnutím nesprávně nahlášené výše obratu mezi přitěžující okolnosti, přičemž dle jeho názoru se jednalo o porušení procesních povinností, které má být řešeno pořádkovou pokutou. (Rozhodnutí předsedy Úřadu. Č.j.: ÚOHS-R316/2012/HS-23946/2012/320/HBa v Brně dne 19. prosince 2012)

Český Telecom zneužil svého dominantního postavení na trhu v roce 2001, respektive 2002, kdy uzavřel smlouvy s necelými třemi tisíci zákazníky z řad podnikatelských subjektů na poskytnutí cenových plánů. Rozsudek KS v Brně z konce března 2011, byl posledním v této věci. Obchodní politika Českého Telecomu měla za následek narušení soutěžního prostředí v oblasti telekomunikačních služeb, tím ztížila podmínky pro příchod alternativních operátorů na český trh.

5 Zhodnocení výsledků

5.1 Zhodnocení výsledků kvantitativní analýzy činnosti Úřadu

V segmentu zakázaných dohod se, oproti rokům minulým, zvětšuje počet zahájených správních řízení, a to díky novelizaci zákona o ochraně hospodářské soutěže v roce 2012. Hlavní zásluhu na tom nese začlenění programu leniency do právní úpravy.

Navzdory klesající tendenci v četnosti vydaných prvostupňových rozhodnutí Úřadem, se do budoucna dá předpokládat jejich postupný nárůst. Souvisí s tím nejen větší počet zahájených řízení, ale také získání nových účinných nástrojů, například procedury narovnání, která vede k urychlení správního řízení. Dalším novým nástrojem, kterého se ÚOHS dostalo, je možnost prioritizace, čili zaměření se na řešení takových případů, které soutěžní právo porušují značným způsobem.

V oblasti zneužití dominantního postavení bylo za sledované období, kromě roku 2010, zahájeno po jednom správním řízení ročně. Co se týká četnosti vydaných rozhodnutí, pak lze spatřit proměnlivý trend, kdy v letech 2009 a 2012 bylo vydáno 6 z celkových sedmi rozhodnutí za sledovaných pět let, jediné zbylé rozhodnutí Úřad vydal v roce 2010. Nízký počet zahájených správních řízení a vydaných rozhodnutí je důsledkem náročnosti těchto případů, kdy pro zjištění podílu společnosti na trhu je potřeba sestavit složité modely a vypracovat důkladné ekonomické a ekonometrické analýzy tržního prostředí. Na druhou stranu, odbor zabývající se zneužíváním dominantního postavení, obdržel v monitorovaném období nejvíce podnětů na možné porušování hospodářské soutěže - celkem 692; suma obdržených podnětů neobsahuje data z roku 2009, jelikož Úřad sleduje rozdělení podnětů dle jednotlivých oblastí až od roku 2010.

Co se týče kontroly spojování soutěžitelů, pak v této oblasti je od roku 2010 pokračujícím trendem řešení správních řízení ve zjednodušené formě, která se dá uplatnit u méně složitých případů, tvořících zhruba polovinu na celkovém počtu. Z uvedených hodnot v segmentu spojování soutěžitelů je možné pozorovat těsnou blízkost mezi počtem vydaných rozhodnutí a zahájených správních řízení, což dokazuje vysokou efektivitu Úřadu v této oblasti.

I přes patrný pokles užití procedury narovnání, se v budoucnu dá očekávat opačná tendence, v listopadu roku 2013 totiž Úřad vydal oznámení blíže pojednávající o této proceduře.

Za sledované pětileté období udělil Úřad v rámci prvostupňových řízení sankce v souhrnné výši 351 milionů korun. Z přehledu nejvyšších pokut udělených v prvním stupni řízení z tabulky č. 2 je evidentní, že nejvíce bylo postihováno narušení hospodářské soutěže prostřednictvím zakázaných dohod. První tři nejvyšší udělené sankce, spadaly právě do této oblasti a tvořily více než polovinu celkových sankcí za uvedených pět let. Ta nejvyšší se týkala bid riggingové dohody zpracovatelů odpadu, kterým byla vyměřena celková pokuta 96 579 000 korun.

V oblasti soudního přezkumu bylo vyneseno 9 pravomocných rozsudků, které jsou konečné a nezměnitelné, z nich bylo ve prospěch Úřadu rozhodnuto dvakrát u KS v Brně a pětkrát u NSS. Zbývající dvě rozhodnutí ÚOHS byla zrušena.

5.2 Zhodnocení výsledků, doporučení na základě rozboru konkrétního případu v rámci oligopolního trhu

Na výše uvedeném případě porušení pravidel hospodářské soutěže v oblasti zneužití dominantního postavení na trhu společností Český Telecom, je patrná komplikovanost tohoto závažného případu, kdy po vydání druhostupňového rozhodnutí předsedou Úřadu, trvalo vydání pravomocného rozhodnutí správním soudům dalších téměř 8 let.

Krajský soud v Brně se, na základě podané žaloby, zabýval poprvé tímto případem necelých 30 měsíců, aby ho po té NSS zrušil pro nedostatečné zhodnocení skutkového stavu, kdy se KS pouze spokojil s převzetím závěrů Úřadu, které citoval nebo parafrázoval. Další pochybení představovalo chybějící vymezení relevantního trhu a stěžovatelovo postavení na něm, v odůvodnění rozsudku KS v Brně dospěl ke dvěma zcela odlišným závěrům o charakteru tzv. smluvního hovorného, které jednou označil jako věrnostní rabat a podruhé jako rabat množstevní. Posouzení této otázky, je ovšem klíčové pro další závěr, zda sankciované konání stěžovatele představovalo zneužití dominantního postavení na trhu. KS Brno pak také pochybil, když v rozporu s ustálenou judikaturou označil za žalobce předsedu Úřadu a nikoliv Úřad samotný.

Ačkoli Úřad ve správním řízení jednal, v obou instancích, podle platných právních předpisů, kvůli pochybení Krajského soudu v Brně, bylo vydání konečného rozhodnutí odloženo o necelých 8 let.

Z tohoto případu vyplývá, že na takto složité případy nejsou správní soudy dostatečně specializovanými institucemi a proto by zřízení samostatného a nezávislého specializovaného kontrolního orgánu pro kontrolu druhoinstančních rozhodnutí Úřadu, přispělo nejen k rychlosti řešení jednotlivých případů, ale také k redukci případů, kterými se musí zahlcené správní soudy zabývat. Další pozitivní důsledek tohoto řešení, by spočíval ve větší autoritě a odbornosti jednotlivých vydaných rozhodnutí.

6 Závěr

Soutěžní politika v ČR následuje trend zahrnující prevenci nad pouhou represí, důkazem toho je také aktivnější informační činnost Úřadu. V průběhu roku 2013 bylo Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže vydáno několik oznámení, týkajících se programu leniency, procedury settlement, možnosti alternativního řešení a prioritizace, aby Úřad dokázal, jak moc je pro jeho činnost existence těchto programů významná, vydal k nim i doprovodný komentář ve formě informačního listu. Ačkoli je kladen důraz na preventivní činnost, v závažných případech, jež narušují soutěžní prostředí v ČR a ve kterých není možné se odchýlit od správního řízení, Úřad využívá veškerých dostupných nástrojů k plnění hlavního úkolu, kterým je ochrana hospodářské soutěže. Nejhorší dopad na hospodářskou soutěž představují zakázané dohody, zejména typu bid rigging, které jsou stále komplexnější. V těchto formách omezení hospodářské soutěže se nabízí zpřísnit postihy při prokázání deliktivního jednání. Na druhé straně by pomohlo při odhalování a řešení případů ještě větší zatraktivnění procedury settlement a programu leniency. V současné době je existence oligopolních trhů v České republice naprosto běžným jevem, klasickými zástupci jsou sektory telekomunikací a energetiky, právě na ně se také Úřad nejvíce zaměřuje.

Na uvedeném rozboru konkrétního případu, byla demonstrována složitost tohoto komplikovaného případu, kvůli které trvalo správním soudům vydání pravomocného rozhodnutí téměř 8 let. Byly podány rovněž návrhy na možné zlepšení činnosti při vedení správních řízení.

Oproti předchozím letům se zvyšuje počet zahájených správních řízení v oblasti zakázaných dohod, které nejvíce narušují či úplně vylučují hospodářskou soutěž, proto byly nejvyšší sankce uloženy úřadem právě v této oblasti. V roce 2013 Úřad uspěl při soudním přezkumu rozhodnutí v sedmi z devíti případů, ve kterých byly vyneseny pravomocné rozsudky.

7 Seznam použitých zdrojů

7.1 Publikace

BALDWIN, Richard, WYPLOSZ, Charles. *Ekonomie evropské integrace*. 2. vyd. Praha: Grada Publishing, a.s., 2008. ISBN 978-80-247-1807-1

BEDNÁŘ, Josef. 2005. Činnost Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v letech 1999-2004 [on-line] [cit. 06-08-2014] (PDF). Dostupné z: WWW: <<http://www.uohs.cz/download/Publikace/Prehl001.pdf>>.

BRČÁK, Josef, SEKERKA, Bohuslav. *Mikroekonomie*. Plzeň : Aleš Čeněk, 2010. ISBN 978-80-7380-280-6

CHALUPA, Kristián, a kol. *Úřad pro ochranu hospodářské soutěže: Historie, fakta, svědectví*. 1. vyd. Brno : Metoda, spol. s r.o., 2008. ISBN 978-80-254-2242-7

ELIÁŠ, Karel. 1997. *Kurs obchodního práva*. 2. vyd. Praha : C. H. Beck, 1997. ISBN80-7179-127-X

GRIGOVÁ, Christiana and KOTLÁN, Igor. 2012. *Hospodářská politika*. 2. vyd. Ostrava : Sokrates, 2012. ISBN 80-86572-04-8, 80-86572-37-4

MALÝ, Josef. *Obchod s nehmotnými statky. Patenty, vynálezy, know-how, ochráně známky*. 1. vyd. Praha : C. H. Beck, 2002. ISBN 80-7179-320-5

OLIVA, Leoš, ŠUMBERA, Miroslav. *Zákon o ochraně hospodářské soutěže - komentář*. Praha : Victoria Publishing, 1995. ISBN 80-7187-009-9

PETR, Michal. *Zakázané dohody a zneužívání dominantního postavení v ČR*. 1. vyd. Praha : C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-307-3

SAMUELSON, Paul and NORDHAUS, William. *Ekonomie* 19. vyd. Praha : NS Svoboda, 2010. ISBN 978-80-205-0629-0

URBAN, Luděk, a kol. *Hospodářská politika*. 1. vyd. Praha : Victoria Publishing, 1994. ISBN 80-85865-01-7

ŽÁK, Milan. *Hospodářská politika II. 1. vyd.* Praha : Vysoká škola ekonomická v Praze, 1997. ISBN 80-7079-057-1

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů

7.2 Internetové zdroje

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Úřad v kostce, 2014* [on-line] [cit. 02-10-2014] (PDF). Dostupné z: WWW:

<http://www.uohs.cz/download/Informacni_listy/2014/Urad_v_kostce_CZ_web.pdf>.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Oznámení o alternativním řešení některých soutěžních problémů, 2013* [on-line] [cit. 02-10-2014] (PDF). Dostupné z: WWW: <<http://www.uohs.cz/download/Legislativa/HS/SoftLaw/arsp-k-publikaci.pdf>>.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Program aplikace mírnějšího režimu při ukládání pokut (Leniency program), 2013* [on-line] [cit. 02-10-2014] (PDF). Dostupné z: WWW: <<http://www.uohs.cz/download/Legislativa/HS/SoftLaw/Programleniency-2013.pdf>>.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Oznámení o proceduře narovnání s cílem urychlení průběhu správního řízení využitím institutu žádosti o snížení pokuty, 2013* [on-line] [cit. 02-10-2014] (PDF). Dostupné z: WWW: <<http://www.uohs.cz/download/Legislativa/HS/SoftLaw/Procedura-narovnani-k-publikaci.pdf>>.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Informační list č. 5 – Kartelové dohody, 2002.* [on-line] [cit. 02-01-2015] (PDF). Dostupné z: WWW: <http://www.uohs.cz/download/Informacni_listy/2002/Infolist2002-05kartelove.pdf>.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Výroční zpráva 2003, Brno: ÚOHS, 2004* [on-line] [cit. 02-01-2015] (PDF). Dostupné z: WWW: <http://www.uohs.cz/download/VZ_verejnost/vyrocní_zprava2003.pdf>.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Výroční zpráva 2009, Brno: ÚOHS, 2010* [on-line] [cit. 02-01-2015] (PDF). Dostupné z: WWW: <http://www.uohs.cz/download/VZ_verejnost/Vyrocní_zprava_2009.pdf>.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Výroční zpráva 2010, Brno: ÚOHS, 2011* [on-line] [cit. 02-01-2015] (PDF). Dostupné z: WWW: <http://www.uohs.cz/download/VZ_verejnost/Vyrocní_zprava_2010.pdf>.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Výroční zpráva 2011, Brno: ÚOHS, 2012* [on-line] [cit. 02-01-2015] (PDF). Dostupné z: WWW: <http://www.uohs.cz/download/VZ_verejnost/vyrocní_zprava_UOHS_2011_PRINT.pdf>.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Výroční zpráva 2012, Brno: ÚOHS, 2013* [on-line] [cit. 02-01-2015] (PDF). Dostupné z: WWW: <http://www.uohs.cz/download/tiskove_zpravy/2013/Vyrocní-zprava_2012_CZ_web.pdf>.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Výroční zpráva 2013, Brno: ÚOHS, 2014* [on-line] [cit. 02-01-2015] (PDF). Dostupné z: WWW: <http://www.uohs.cz/download/VZ_verejnost/UOHS_VZ_2013_final2.pdf>.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *Zásady postupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže při stanovování výše pokut* [on-line] [cit. 02-01-2015] (PDF). Dostupné z: WWW: <http://www.uohs.cz/download/Legislativa/HS/SoftLaw/zasady_stanovovani_pokut.pdf>.

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE. *sbírky rozhodnutí* [on-line] [cit. 02-01-2015]. Dostupné z: WWW: <<http://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/sbirky-rozhodnuti.html>>

ANONYM. *Monopol na jízdní rády má skončit. Ministerstvo dopravy data zpřístupní všem* Hospodářské noviny [on-line] [cit. 02-01-2015]. Dostupné z: WWW: <<http://byznys.ihned.cz/c1-61288010-monopol-na-jizdni-rady-ma-skoncit-ministerstvo-dopravy-data-zpristupni-vsem>>.

7.3 Souhrn judikátů Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j.: S 1/03-3250/03-ORP v Brně dne 30. června 2003 [on-line] [cit. 09-01-2015]. Dostupné z
WWW:<http://www.uohs.cz/download/sbirky_rozhodnuti/dokumenty/pis17708.pdf>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. R 20/2003 v Brně dne 19. ledna 2004 [on-line] [cit. 09-01-2015]. Dostupné z
WWW:<http://www.uohs.cz/download/sbirky_rozhodnuti/dokumenty/pis15882.pdf>.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j.: ÚOHS-S1/03-1263/2012/810/ŠVI v Brně dne 17. října 2012 [on-line] [cit. 09-01-2015]. Dostupné z
WWW:<https://www.uohs.cz/download/sbirky_rozhodnuti/dokumenty/2012_S1.pdf>.

Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j.: ÚOHS-R316/2012/HS-23946/2012/320/HBa v Brně dne 19. prosince 2012 [on-line] [cit. 09-01-2015]. Dostupné z
WWW:<https://www.uohs.cz/download/sbirky_rozhodnuti/dokumenty/2012_R316.pdf>.

7.4 Souhrn judikátů soudů

Rozsudek KS v Brně č.j. 31 Ca 30/2004-157 v Brně dne 31. Července 2006 [on-line] [cit. 09-01-2015]. Dostupný z
WWW:<https://www.uohs.cz/download/sbirky_rozhodnuti/rozsudky_HS/31Ca_30_2004_157.pdf>.

Rozsudek NSS č.j. 8 Afs 57/2007-233 v Brně dne 28. Července 2008 [on-line] [cit. 09-01-2015]. Dostupný z WWW:
<https://www.uohs.cz/download/sbirky_rozhodnuti/rozsudky_HS/8_Afs_57_2007-233.pdf>.

Rozsudek KS v Brně č.j. 62 Af 49/2010-449 v Brně dne 24. března 2011 [on-line] [cit. 09-01-2015]. Dostupný z
WWW:<https://www.uohs.cz/download/sbirky_rozhodnuti/rozsudky_HS/62Af49_2010_449.pdf>.

7.5 Webové stránky

<http://ec.europa.eu/>
<http://www.uohs.cz/>

7.6 Seznam tabulek, schémat

Tabulka č. 1 Typy tržních **struktur**

Tabulka č. 2 Nejvyšší pokuty v jednotlivých letech, uložené Úřadem v 1. stupni řízení za sledované období 2009-2013

Tabulka č. 3 Rozkladová řízení

Tabulka č. 4 Soudní přezkum

Schéma č. 1 Organizační struktury Úřadu

7.7 Seznam grafů

Graf č. 1 Rozdělení zaměstnanců dle sekcí

Graf č. 2 Zobrazující počet zahájených správních řízení, vydaných rozhodnutí (v 1. stupni) a obdržených podnětů v oblasti zakázaných dohod v letech 2009-2013

Graf č. 3 - Počet zahájených správních řízení, vydaných rozhodnutí (v 1. stupni) a obdržených podnětů v oblasti zneužití dominantního postavení v letech 2009-2013

Graf č. 4 - Počet řízení v oblasti spojování soutěžitelů dle druhu rozhodnutí v letech 2009-2013

Graf č. 5 Počet zahájených správních řízení, vydaných rozhodnutí (v 1. stupni) a obdržených podnětů v oblasti spojování soutěžitelů v letech 2009-2013

Graf č. 6 Počet případů vyřešených prostřednictvím procedury **narovnání**

Graf č. 7 - Výše sankcí uložených v I. stupni v milionech Kč v letech **2009-2013**

Graf č. 8 - Vývoj celkového počtu zaměstnanců ÚOHS + konkrétně segment Hospodářské soutěže v letech 2009-2013

Graf č. 9 - Vývoj procentuálního zastoupení zaměstnanců ÚOHS v oblasti Hospodářské soutěže na jeho celkovém počtu v letech 2009-2013